

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2002

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΙΑ'

Παρασκευή 19 Ιουλίου 2002

Αθήνα, σήμερα στις 19 Ιουλίου 2002, ημέρα Παρασκευή και ώρα 11.10' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Α' σύνθεση), για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Με βαθιά οδύνη και επιτελώντας σήμερα το πιο θλιβερό για μένα καθήκον σας ανακοινώνω την απώλεια του αδελφικού φίλου και αγαπητού σε όλους μας συναδέλφου Ευάγγελου Βλασσόπουλου, Βουλευτού Λευκάδας.

Έφυγε χθες το βράδυ ύστερα από πολύμηνη μάχη που έδωσε με την επάρατη αρρώστια με πλήρη εγκαρτέρηση και τη γνωστή σε όλους αξιοπρέπεια που τον χαρακτήριζε σε όλη του τη ζωή!

Ο Ευάγγελος Βλασσόπουλος, με τον οποίο με συνέδεε μια αδιατάρακτη αδελφική φιλία πενήντα ετών από τα μαθητικά μας χρόνια, γεννήθηκε στον Άγιο Πέτρο της Λευκάδας και μεγάλωσε στα δύσκολα χρόνια της Κατοχής και του Εμφυλίου Πολέμου ορφανός από πατέρα, αλλά έχοντας δίπλα του μια πραγματική Ελληνίδα μάνα, που σε πολύ νεαρή ηλικία αφοσίωσε ολόκληρη τη ζωή της στην ανατροφή των δυο ορφανών παιδιών της.

Τώρα σε βαθύτατο γήρας θρηνεί το χαμό του γιου της, για τον οποίο ένιωθε και πρέπει να συνεχίσει να νιώθει υπερηφάνεια για τις σπουδές του στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών, την επαγγελματική του σταδιοδρομία, τη συμμετοχή του στους εθνικούς, δημοκρατικούς και κοινωνικούς αγώνες του τόπου μας, την επί μισό αιώνα συνεχή και ανιδιοτελή προσφορά του στη δημόσια ζωή της χώρας ως στέλεχος φοιτητικού κινήματος, Πρόεδρος του Ιατρικού Συλλόγου Πειραιά και Αντιπρόεδρος του Πανελλήνιου Ιατρικού Συλλόγου, ως στέλεχος της προδικτατορικής Ένωσης Κέντρου, αγωνιστής ενάντια στη δικτατορία, στέλεχος και Βουλευτής του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος που λάμπρυνε μέχρι χθες την Εθνική μας Αντιπροσωπεία, αλλά και τη λαμπρή οικογένεια που δημιούργησε με την εξαιρετική Κύπρια παιδιάτρο Θεώνη Κακογιάννη.

Αυτός που θα γράψει το βιβλίο της ζωής του Ευάγγελου Βλασσόπουλου μπορεί να δώσει τον τίτλο «Ένας βαθύς άνθρωπος, ένας γνήσιος δημοκράτης, ένας αγνός πατριώτης».

Είναι χαρακτηριστικό ότι λίγες μέρες πριν φύγει από τη ζωή και ενώ ελάχιστος χρόνος ζωής του απέμενε είχε το κουράγιο να στείλει ένα άρθρο του στην «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» με το οποίο εξέφραζε όλη την αγάπη του, αλλά και την αγωνία του για το μέλλον της Κύπρου που ένιωθε -μαζί με τη Λευκάδα- ως ιδιαίτερη, επίσης, πατρίδα του.

Εύχομαι η οικογένειά του, η γυναίκα του, τα παιδιά του, η

μάνα του, ο αδελφός του, όλοι να βρουν το κουράγιο και να αντέξουν αυτό το βαρύ πένθος.

Ο κ. Φλώρος Κωνσταντίνου, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ., έχει το λόγο.

ΦΛΩΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. -αλλά είμαι βέβαιος πως- και όλη η Βουλή σήμερα πενθεί. Πενθούμε, διότι χάσαμε ένα συνάδελφο με χαμόγελο, ένα συνάδελφο που διέθετε απεριόριστη ευαισθησία, που -όπως και εσείς πριν από λίγο είπατε- διέθετε μαχητικότητα, ένα συνάδελφο γνήσιο, αγνό δημοκράτη.

Εξελέγη Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ το 1996 και το 2000. Αλλά για να φτάσει σ' αυτό το σημείο της προσφοράς πέρασε εν τω μεταξύ από διάφορα μετερίζια.

Γνωρίζετε σεις και προσωπικά, κύριε Πρόεδρε, τον αντιδικτατορικό αγώνα του, τον παλαιότερο αγώνα του με την Ένωση Κέντρου, αλλά αμέσως μετά το 1974 όταν εντάχθηκε στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. και την κοινωνική προσφορά του. Κοινωνική προσφορά που έχει σχέση με το επάγγελμα που απεδείκνυε την ευαισθησία του, το ιατρικό του επάγγελμα: Αναφέρομαι τόσο στον Ιατρικό Σύλλογο Πειραιά, όπου τον υπηρέτησε επί χρόνια, αλλά και στον Πανελλήνιο Ιατρικό Σύλλογο όπου διετέλεσε αντιπρόεδρος επίσης επί πολλά χρόνια. Η προσφορά του και εκεί, όπως και εδώ στη Βουλή υπήρξε ανιδιοτελής.

Είμαστε βέβαιοι ότι η οικογένειά του είναι μία οικογένεια που πράγματι αισθάνεται σήμερα λύπη και βαθιά οδύνη. Θέλουμε να γνωρίζουμε ότι της συμπαραστεκόμαστε και ελπίζουμε ότι αυτό το δυσαναπλήρωτο κενό που αφήνει για τη Λευκάδα, αλλά και για τη δημοκρατική παράταξη θα μπορέσει να αναπληρωθεί.

Αιωνία του η μνήμη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Προκόπης Παυλόπουλος, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκ μέρους του Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας κ. Κώστα Καραμανλή και της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας επιτρέψατέ μου να εκφράσω τη βαθιά μας οδύνη για τον πρόωρο θάνατο του αγαπημένου φίλου και συναδέλφου Βαγγέλη Βλασσόπουλου και τα θερμά μας συλλυπητήρια στην οικογένειά του.

Είναι βέβαιο ότι ο πρόωρος θάνατός του αφήνει ένα πολύ σημαντικό κενό όχι μόνο στα έδρανα της Βουλής, αλλά και στις καρδιές μας. Γιατί η συμμετοχή του Βαγγέλη Βλασσόπουλου στα κοινά τίμησε και θα τιμά την πολιτική γενικότερα.

Ο Βαγγέλης Βλασσόπουλος υπήρξε ένα πρότυπο αυτοδημιούργητου ανθρώπου που εισήλθε και προσέφερε στην πολιτική. Γεννήθηκε από πολύ φτωχή οικογένεια, το 1935, στον Άγιο

Πέτρο Λευκάδας. Ήρθε στην Αθήνα όπου σπούδασε στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και άσκησε για πολλά χρόνια το επάγγελμα -ορθότερα το λειτούργημα- του γιατρού, το οποίο το αισθάνθηκε ως μέσο, αλλά και ως εν γένει νοοτροπία προσφοράς.

Όμως δεν στάθηκε μόνον εκεί η προσφορά του. Πρόεδρος του Ιατρικού Συλλόγου Πειραιά, Αντιπρόεδρος του Πανελληνίου Ιατρικού Συλλόγου, Πρόεδρος του Οίκου του Ναύτη, Πρόεδρος του Εθνικού Οργανισμού Προνοίας, δημοκράτης αγωνιστής, παρών σε όλους τους αγώνες που χρειάστηκε η δημοκρατία. Βουλευτής, πραγματικός Βουλευτής -και εννοώ Βουλευτής που κέρδισε την αγάπη όλων ακόμα και των αντιπάλων του- από το 1996 στη Λευκάδα.

Αυτός υπήρξε, σε πολύ γενικές γραμμές, ο Βαγγέλης Βλασσόπουλος. Και είναι προφανές από το βίο και την πολιτεία του ότι δεν υπήρξε προϊόν της ειμαρμένης της καταγωγής ούτε, βεβαίως, διαμορφώθηκε η προσωπικότητά του μέσα στα τεχνητά θερμοκήπια της δημοσιότητας.

Ήταν η προσφορά του, ο αγώνας του που τον οδήγησε εδώ. Ήταν η ίδια η κοινωνία που τον έφερε εδώ, όπως πρέπει να φέρνει τους πολιτικούς. Ένα είναι βέβαιο: Ότι ο Βαγγέλης Βλασσόπουλος εργάστηκε, προσέφερε, αναγνωρίστηκε. Δικαίως λοιπόν, τούτη τη στιγμή που περνάει στον άλλο κόσμο, μπορεί να διεκδικήσει τη μόνη μορφή αιωνιότητας που ταιριάζει στη φθορά των ανθρώπων.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που θα τον σκεπάσει. Και ας είναι το παράδειγμά του, η ζωή του και η προσφορά του ένα στήριγμα για την υπεράσπιση του κύρους του πολιτικού μας κόσμου, του πολιτικού μας συστήματος. Στήριγμα που τόσο το χρειαζόμαστε αυτούς τους δύσκολους καιρούς που περνάμε.

Αιωνία η μνήμη του.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Νικόλαος Κωνσταντόπουλος έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου) : Ο Βαγγέλης Βλασσόπουλος έφτιαξε τη ζωή του με τους αγώνες του. Δεν του χαρίστηκε τίποτα και τίποτα δεν του δόθηκε από τύχη. Ο Βαγγέλης Βλασσόπουλος δεν έχασε ποτέ από πού ξεκίνησε και δεν έχασε ποτέ από τα μάτια της ψυχής του τους στόχους που γέμιζαν την ύπαρξή του.

Υπήρξε ένας πολίτης που αφιέρωσε ό,τι είχε στον αγώνα για τις μεγάλες ιδέες που τον διαμόρφωσαν ως προσωπικότητα. Δεν του έλειψαν οι πίκρες, δεν του έλειψαν οι ήττες, αλλά πάντοτε αντιμετώπιζε τις τροπές των καιρών με αυτό το χαμόγελο της ευγένειας και της καλοσύνης που τον χαρακτήριζε.

Υπήρξε ένας ενεργός πολίτης. Ένας πολίτης, ο οποίος διαμόρφωσε τη ζωή του δίνοντας διαρκώς μία διακριτή παρουσία, που συμβόλιζε ήθος, ανιδιοτέλεια και αφιέρωση.

Υπήρξε ένας ωραίος άνθρωπος, ένας λαμπρός φίλος, μία παρουσία ζωής που λείπει από όσους τον γνωρίσαμε σε όλη τη διαδρομή αυτών των σαράντα και πλέον χρόνων. Τα παιδιά του, η γυναίκα του, οι φίλοι του, οι συμπολίτες του ξέρουν πως δεν αναπληρώνεται εύκολα το κενό που αφήνει καθώς φεύγει μία τέτοια ωραία και πλήρης προσωπικότητα.

Εμείς που απομένουμε δεν μας μένει τίποτα άλλο παρά πάντοτε να τον έχουμε κοντά μας σε όποιες στιγμές δυσκολίας ή ενθουσιασμού, γιατί πάντοτε συμμεριζόταν τις σκέψεις και τις αγωνίες όλων μας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Εκ μέρους της Κυβερνήσεως, ο Υπουργός Παιδείας, ο κ. Ευθυμίου έχει το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων) :

Εκ μέρους του Πρωθυπουργού και της Κυβερνήσεως θα θέλαμε να εκφράσουμε το συμερισμό στη θλίψη και την οδύνη και τη συμπάρασταση στην οικογένεια, αλλά και το συμερισμό της περηφάνειας, που δημιουργεί, κύριε Πρόεδρε, σε όλους μας η αίσθηση της ένταξης και της τιμότητας μορφής του Βαγγέλη Βλασσόπουλου.

Ο Βαγγέλης Βλασσόπουλος υπήρξε αυτό που στην κυριολεξία εκφράζει η έννοια «ευπατρίδης». Ήταν αντάξιος των πιο όμορφων όψεων της κληρονομιάς της πατρίδας μας -αγωνιστικής και ηθικής- αλλά ταυτόχρονα και ένας άνθρωπος που συνέβαλε στην περηφάνεια και την αξιοπρέπεια των στάσεων ζωής που δίνουν νόημα στην έννοια του ευπατρίδη. Αυτή μάλιστα είναι μία έννοια που την τίμησε είτε στην κλίμακα της Λευκάδας, που τον έθρεψε και τον σφυρηλάτησε είτε στην κλίμακα της Ελλάδας και του Ελληνισμού και της Κύπρου, που ιδιαίτεροι δεσμοί τον οδήγησαν και εκεί.

Όσοι γνωρίσαμε το Βαγγέλη Βλασσόπουλο -όπως η δική μου γενιά το 1974 κατά την ίδρυση του ΠΑ.ΣΟ.Κ- μπορούμε να πούμε απόλυτα ένα σημαντικό πράγμα που μπορεί να είναι οδηγός ζωής για όλους και για τις νεότερες γενιές που πρέπει να έχουν υπόδειγμα και φρόνημα μέσα από πρότυπα - αξίες: Ό,τι ενέπνεε τη ζωή του ως αξία, ήταν αυτό που αδιάλειπτα και αταλάντευτα καθοδηγήσε κάθε πράξη του μέχρι το τέλος, έτσι ώστε να ξέρουμε όλοι ότι η έννοια της ηθικής στην πολιτική είναι μία έννοια που μπορεί κανείς να την πετύχει, όταν αδιάλκτα και αταλάντευτα παραμένει συνεπής στις αρχές και στις αξίες που υπηρέτησε από την κλίμακα της επαγγελματικής του ζωής, καθώς όλοι ξέρουν στον Πειραιά τι σήμαινε ο Βαγγέλης Βλασσόπουλος ως γιατρός.

Υπηρετήσε, λοιπόν, με την αταλάντευτη επιμονή και συνέπεια στα πάντα και, κυρίως, με μία καθαρότητα στάσης που δημιουργούσε αυτήν την αίσθηση του σεβασμού σε μία προσωπικότητα αδιάλκτα, με ηθικό πυρήνα που φωτίζε κάθε όψη και κάθε επιλογή της ζωής του.

Πρόκειται για μία απώλεια δυσβάσταχτη σε μία οικογένεια δεμένη, καθώς η γυναίκα του, η Νίτσα, ήταν και αυτή μέσα σ' αυτήν την όμορφη περιπέτεια της πολιτικής προσφοράς στην Τοπική Αυτοδιοίκηση στον Πειραιά.

Η απώλεια είναι δυσβάσταχτη, αλλά πιστεύω ότι σε όλους μας τελικά υπάρχει κάτι που μας επιτρέπει να ξεπεράσουμε τη θλίψη και την οδύνη: Είναι αυτό το αίσθημα συμερισμού μίας περηφάνειας που δημιούργησε μία αξιοπρεπής, μία ρωμαλέα πολιτική παρουσία, όπως αυτή του Βαγγέλη Βλασσόπουλου, που πράγματι καταλείπει την πιο μεγάλη παρακαταθήκη της διάρκειας μίας στάσης που αποτελεί υπόδειγμα και μέτρο προσφοράς στο δημόσιο βίο.

Θα μας λείψει, αλλά και θα μας διδάσκει με την απουσία του!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μεταφέρω στην οικογένεια του Ευάγγελου Βλασσόπουλου τα ειλικρινή συλλυπητήρια όλης της Βουλής των Ελλήνων.

Σας παρακαλώ να τηρήσουμε ενός λεπτού σιγή στη μνήμη του.

(Στο σημείο αυτό όλοι οι Βουλευτές όρθιοι τηρούν ενός λεπτού σιγή).

Ας είναι αιωνία η μνήμη του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να σας ανακοινώσω το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Τρίτης 23 Ιουλίου 2002.

ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ (Άρθρα 29 παρ.1, 130 παρ. 8 Καν.Βουλής)

1. Η με αριθμό 18/18.7.2002 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Εμμανουήλ Σκουλάκη προς τους Υπουργούς Γεωργίας, Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με την καθυστέρηση καταβολής των δαπανών, για τα σχέδια βελτίωσης των γεωργικών εκμεταλλεύσεων κλπ.

2. Η με αριθμό 17/18.7.2002 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Αριστείδη Τσιπλάκου προς την Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με την αντιμετώπιση του προβλήματος της λειψυδρίας στο Νομό Βοιωτίας.

3. Η με αριθμό 19/18.7.2002 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Δημητρίου Τσιόγκα προς τους Υπουργούς Γεωργίας, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με την αντιμετώπιση του προβλήματος της λειψυδρίας στο Νομό Βοιωτίας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη των

ΕΠΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Θα συζητηθεί η υπ' αριθμόν 3/2/11.7.2002 επίκαιρη επερώτηση των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας κυρίων Σπυριδώνος Ταλιαδούρου, Μιχαήλ Λιάπη, Θεόδωρου Κασσίμη, Γεωργίου Βλάχου, Γεωργίου Ορφανού και Εμμανουήλ Κεφαλογιάννη προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικώς με το θεσμικό πλαίσιο και την οργανωτική δομή του ΔΙΚΑΤΣΑ.

Ο κ. Μανώλης Κεφαλογιάννης, Βουλευτής Ηρακλείου, ορίζει-ται ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας. Ο κ. Σπύρος Ταλιαδούρος, πρώτος επερωτών, έχει το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ΔΙΚΑΤΣΑ, μετά από είκοσι πέντε χρόνια, φαίνεται ότι έχει φτάσει σε οριακό σημείο λειτουργίας. Τα πολλά οργανωτικά ουσιαστικά και διαδικαστικά προβλήματα που παρατηρούνται σε όλα τα στάδια αναγνώρισης τίτλων σπουδών των πανεπιστημίων του εξωτερικού, έχουν οδηγήσει μεγάλο αριθμό Ελλήνων πολιτών, που έχουν υποβάλει σχετική αίτηση, κυριολεκτικά σε απώγνωση. Είναι όμηροι του ΔΙΚΑΤΣΑ.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ**)

Είναι χαρακτηριστικό, όπως επισημαίνει και σε πρόσφατη έκθεσή του ο Συνήγορος του Πολίτη, ότι το χρονικό διάστημα που μεσολαβεί από τη στιγμή της υποβολής της αίτησης έως και την παραλαβή της πράξης είναι ιδιαίτερα μεγάλο και κατά μέσο όρο προσεγγίζει τους δέκα μήνες με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τους ενδιαφερόμενους από πλευράς ένταξης στην αγορά εργασίας.

Είναι χαρακτηριστική -και δυστυχώς είναι ο κανόνας- στις οδοντιατρικές σχολές η περίπτωση, που κατατέθηκε ο φάκελος στο ΔΙΚΑΤΣΑ στις 10 Απριλίου φέτος για αναγνώριση πτυχίου οδοντιατρικής σχολής ονομαστού πανεπιστημίου της Αμερικής και οι αρμόδιοι υπάλληλοι είπαν ότι οι διαδικασίες θα ολοκληρωθούν μετά από 8 μήνες και ότι ο ενδιαφερόμενος θα δώσει εξετάσεις για την ισοτιμία του πτυχίου του το 2004, δηλαδή μετά από δύο χρόνια από σήμερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπό το ισχύον καθεστώς λειτουργίας του, το ΔΙΚΑΤΣΑ αδυνατεί πρώτα απ' όλα να παράσχει στους ενδιαφερόμενους προφορική ή και γραπτή ενημέρωση για την πορεία της υπόθεσής τους. Αδυνατεί να τους γνωστοποιήσει τους λόγους της μεγάλης καθυστέρησης που παρατηρείται στη διεκπεραίωσή της. Αδυνατεί να τους ειδοποιήσει εγκαίρως για την ανάγκη συμπλήρωσης του φακέλου τους. Λόγω του φόρτου εργασίας η τηλεφωνική επικοινωνία με το κέντρο - αυτό το απλό θέμα- είναι ιδιαίτερα δυσχερής έως αδύνατη.

Έχετε βάλει, κύριε Υπουργέ, κάποιο συνεργάτη σας να επιχειρήσει, ως απλός πολίτης, να επικοινωνήσει τηλεφωνικά με το ΔΙΚΑΤΣΑ; Αν το έχετε πράξει, θα δείτε ότι είναι αδύνατον να επικοινωνήσει τηλεφωνικά με το ΔΙΚΑΤΣΑ. Πόσο μάλλον ένας άλλος πολίτης να πάρει οποιοδήποτε πληροφορίες. Υπάρχουν πολλά παράπονα πολιτών για την ανάρμοστη συμπεριφορά των υπαλλήλων του κέντρου.

Αν σ' αυτά όλα προσθέσετε τις αλληπάλληλες αναβολές των εξετάσεων, την έλλειψη επαρκούς αιτιολόγησης των αποφάσεων, τα προβλήματα που απορρέουν από την επίπονη διαδικασία απόδειξης σπουδών που έγιναν εξ ολοκλήρου στο εξωτερικό ή αναγνώρισης τίτλων σπουδών που απονέμονται από εκπαιδευτικά ιδρύματα της Αγγλίας, ολοκληρώνεται ο κύκλος του πλήρους εγκλωβισμού του πολίτη στα γρανάζια της γραφειοκρατίας, της αναποτελεσματικότητας και της ανεπάρκειας που χαρακτηρίζουν το ΔΙΚΑΤΣΑ.

Βεβαίως, εκτός απ' αυτά τα διαδικαστικά ζητήματα υπάρχει το μείζον ζήτημα που αφορά στην ουσία του έργου του ΔΙΚΑΤΣΑ, δηλαδή στη διαδικασία αναγνώρισης των τίτλων, καθώς και στη λογική που διέπει αυτήν τη διαδικασία, μια διαδικασία που όχι μόνο δεν ανταποκρίνεται στις σύγχρονες απαιτήσεις, αλλά και δε διέπεται από ευκρινείς και διαφανείς κανό-

νες, που μπορούν να συμβάλουν στην αποφυγή λαθών και παραλείψεων εις βάρος των πολιτών.

Είναι χαρακτηριστική -το αναφέρει η έκθεση του Συνηγόρου του Πολίτη- η περίπτωση κατόχου τίτλου πληροφορικής, ο οποίος σύμφωνα με απόφαση του ΔΙΚΑΤΣΑ παραπέμφθηκε να εξεταστεί σε μαθήματα από τμήμα πληροφορικής επιστήμης των υπολογιστών σχολής θετικών επιστημών ελληνικού ΑΕΙ - έτσι έλεγε η απόφαση- για να του χορηγηθεί η αντιστοιχία. Δεν του υπεδείχθη όμως περαιτέρω, σε ποιο τμήμα να πάει ή σε ποια τμήματα να πάει. Ύστερα από επιτυχή εξέταση των μαθημάτων στο Τμήμα Ηλεκτρολόγων-Μηχανικών και Μηχανικών Ηλεκτρονικών Υπολογιστών του Πολυτεχνείου του ΕΜΠ και αφού προσκόμισε τη σχετική βεβαίωση στο ΔΙΚΑΤΣΑ, ο πολίτης πληροφορήθηκε ότι αυτή δεν θα γίνει δεκτή, διότι το συγκεκριμένο τμήμα παρ'όλο που προέβλεπε τα ορισθέντα από το ΔΙΚΑΤΣΑ μαθήματα δεν παρέχει την αντίστοιχη ειδικότητα και δεν υπάγεται στη σχολή θετικών επιστημών. Αυτό συνιστά δείγμα σύγχρονης διοίκησης; Αυτό συνιστά δείγμα σεβασμού του πολίτη;

Δυστυχώς, κύριε Υπουργέ, το ΔΙΚΑΤΣΑ, κατά την αναγνώριση των τίτλων σπουδών, στηρίζεται σε τυπικά μόνο κριτήρια και δεν μπαίνει στην ουσία του πράγματος. Δεν στηρίζεται σε ουσιαστικά κριτήρια για να συγκρίνει τους τίτλους που απονέμονται από τα πανεπιστήμια της αλλοδαπής, με αυτά που απονέμουν τα ελληνικά ΑΕΙ. Έτσι οδηγούμαστε σε μια απίστευτη ταλαιπωρία και απόγνωση του Έλληνα πολίτη.

Είναι εξωφρενική για παράδειγμα η τακτική του ΔΙΚΑΤΣΑ που απαιτεί από τον πολίτη να είναι αυτός γνώστης της ύλης όλων των ιδίων ή παρεμφερών ή συναφών τμημάτων, με όλες τις τυχόν ειδικεύσεις, κατευθύνσεις ή εξειδικεύσεις που υπάρχουν στα ελληνικά πανεπιστήμια, προκειμένου να υποδείξουν αυτοί οι πολίτες και όχι ως όφειλε το ΔΙΚΑΤΣΑ το τμήμα εκείνο ελληνικού πανεπιστημίου που θα μπορούσε να χρησιμεύσει ως μέτρο σύγκρισης για την απαιτούμενη αναγνώριση του πτυχίου.

Εξίσου, κύριε Υπουργέ, είναι εξωφρενική η τακτική που ακολουθεί το ΔΙΚΑΤΣΑ με τους πτυχιούχους των οδοντιατρικών σχολών. Ενώ μέχρι το 1996 για την αναγνώριση των τίτλων σπουδών δεν θεωρείτο απαραίτητο να δώσουν εξετάσεις, αιφνιδιαστικά το ΔΙΚΑΤΣΑ αποφάσισε ότι πρέπει να δίνουν κάποια μαθήματα -επτά ή οκτώ μαθήματα- χωρίς όμως να προβλέπεται κάποια μεταβατική περίοδος, όπως προβλέφθηκε στον πρόσφατο νόμο που ψηφίσαμε πριν από ένα μήνα για την ιατρική σχολή για να μην αιφνιδιαζόνται οι πολίτες. Και όχι μόνο αυτό, αλλά το ΔΙΚΑΤΣΑ ζητά από τους ενδιαφερομένους να κάνουν και πρακτική εφαρμογή, πρακτική άσκηση, επί προσώπου όμως το οποίο οφείλουν να φέρουν οι ίδιοι οι ενδιαφερόμενοι.

Χάθηκαν οι πανεπιστημιακές κλινικές, για να πάνε να ασκηθούν; Το αποτέλεσμα είναι ότι οι πολίτες βγαίνουν στην αγορά εις άγρην υποψηφίων πελατών, να τους βγάλουν ή να τους σφραγίσουν το δόντι, καταφεύγοντας να μισθώσουν υπηρεσίες μέχρι και Αλβανών. Αυτό, λοιπόν, αγγίζει όχι μόνο τα όρια της ανεπαρκούς διοίκησης, αλλά και τα όρια της φαιδρότητας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία με συνεχή κοινοβουλευτικό έλεγχο είχε κατ' επανάληψη επισημάνει τις δυσλειτουργίες του ΔΙΚΑΤΣΑ, προτείνοντας συγχρόνως και λύσεις.

Δυστυχώς, όμως, η Κυβέρνηση εκώφευσε. Προτίμησε στον πρόσφατο νόμο να ασχοληθεί με ήσσονος σημασίας, διαδικαστικά χαρακτηριστικά, θέματα και να αφήσει τα ουσιαστικά, δηλαδή τη δομή και την ανάγκη για ένα σύγχρονο θεσμικό πλαίσιο, που πρέπει να αποκτήσει το ΔΙΚΑΤΣΑ, για να ανταποκρίνεται στα δεδομένα της νέας εποχής. Προτίμησε να προσεγγίσει αποσπασματικά το θέμα θεωρώντας ότι το μείζον πρόβλημα είναι ο αριθμός των μαθημάτων που θα κληθούν να δώσουν οι γιατροί, που παίρνουν πτυχίο από τα πανεπιστήμια της αλλοδαπής.

Φαίνεται ότι η Κυβέρνηση ακολούθησε τις εισηγήσεις του Προέδρου του ΔΙΚΑΤΣΑ, ο οποίος σε πρόσφατη συνέντευξή του έδειξε να μην αντιλαμβάνεται σε ποια κατάσταση βρίσκεται το ΔΙΚΑΤΣΑ, αφού υποστήριξε ότι αυτό «κάνει καλά και δίκαια τη δουλειά του».

Δυστυχώς, κύριε Υπουργέ, ούτε καλά ούτε δίκαια κάνει τη

δουλειά του. Αν ο κύριος Πρόεδρος του ΔΙΚΑΤΣΑ δεν ήταν απορροφημένος με τις άλλες ασχολίες του, θα το αντιλαμβάνονταν και θα έκανε τουλάχιστον την αυτοκριτική του, ζητώντας συγγνώμη από χιλιάδες νέους, οι οποίοι γυρίζοντας με όνειρα από το εξωτερικό, για να δουλέψουν και να προκόψουν στη χώρα μας, βρίσκονται αντιμέτωποι με το γραφειοκρατικό τέρας, που λέγεται ΔΙΚΑΤΣΑ. Άλλωστε το ότι δεν κάνει ούτε καλά ούτε δίκαια τη δουλειά του επισημαίνεται κατά τον πλέον τεκμηριωμένο τρόπο από την πρόσφατη έκθεση του Συνηγόρου του Πολίτη.

Κύριε Υπουργέ, θα αναμέναμε ανάλογη έκθεση να είχε συνταχθεί και από το Υπουργείο σας, για να βελτιωθεί η κατάσταση. Ήταν εργασία, που εσείς κατά κύριο λόγο, οφείλατε να έχετε κάνει. Φαίνεται ότι είτε οι υπηρεσίες του Υπουργείου δεν μπορούν είτε δεν θέλουν να δυσχεράσετε τον κομματικό σας φίλο, τον Πρόεδρο του ΔΙΚΑΤΣΑ. Ό,τι και να συμβαίνει πάντως, φέρετε ακέραια την ευθύνη, που δεν το έχετε πράξει μέχρι σήμερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα βαθύτερα αίτια της χιάζουσας καταστάσεως, που επικρατεί σήμερα στο ΔΙΚΑΤΣΑ αφορούν πρώτον στη φιλοσοφία της διαδικασίας αναγνώρισης τίτλων σπουδών, δηλαδή στο θεσμικό πλαίσιο, και δεύτερον στην έλλειψη σύγχρονης, οργανωτικής και λειτουργικής υποδομής.

Σε ό,τι αφορά τη διαδικασία αναγνώρισης τίτλων θεωρώ ότι είναι απαραίτητο η ισοτιμία των τίτλων σπουδών να προσρμοστεί στα νέα δεδομένα. Είναι απαραίτητο να μην υπάρχει σήμερα μία κατηγοριοποίηση των ιδρυμάτων της αλλοδαπής, τα οποία με βάση συγκεκριμένα κριτήρια και τη συσσωρευμένη γνώση του ΔΙΚΑΤΣΑ, θα θεωρούνται ως ομοταγή με τα ελληνικά πανεπιστήμια, ώστε η ισοτιμία και η αντιστοιχία των τίτλων να απονέμεται με μία εξαιρετικά απλή διαδικασία. Για παράδειγμα στην κατηγορία αυτή θα μπορούσαν να ενταχθούν τα περισσότερα πανεπιστήμια της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τα διεθνώς καταξιωμένα πανεπιστήμια της Αμερικής, του Καναδά, της Αυστραλίας και της Νέας Ζηλανδίας. Από εκεί και πέρα για τα υπόλοιπα πανεπιστήμια θα γίνεται περαιτέρω διερεύνηση.

Είναι προφανές ότι με αυτόν τον τρόπο και ο όγκος εργασίας στο ΔΙΚΑΤΣΑ θα μειωθεί και οι διαδικασίες θα επιταχυνθούν, αλλά και οι Έλληνες πολίτες θα μπορούν γρήγορα να επιλύουν το ζήτημα.

Ένα δεύτερο μείζονος σημασίας θέμα είναι η αλληλοκάλυψη αρμοδιοτήτων μεταξύ ΔΙΚΑΤΣΑ και ΣΑΕΙΤΤΕ. Ως γνωστόν με την ενσωμάτωση στο ελληνικό δίκαιο της οδηγίας 89/48, δημιουργήθηκε το Συμβούλιο Αναγνώρισης Επαγγελματικής Ισοτιμίας Τίτλων Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης, το οποίο έχει ως σκοπό την αναγνώριση των διπλωμάτων, που χορηγήθηκαν σε άλλο κράτος-μέλος, εφόσον ο ενδιαφερόμενος έχει τα απαραίτητα τυπικά προσόντα να ασκήσει το ίδιο επάγγελμα στη χώρα καταγωγής ή στη χώρα προέλευσης.

Είναι προφανές ότι εν όψει αυτών είναι ανάγκη να οριοθετηθούν οι ρόλοι μεταξύ του ΔΙΚΑΤΣΑ και του ΣΑΕΙΤΤΕ, γιατί σήμερα οι αρμοδιότητες τους αλληλοεπικαλύπτονται και συγκρούονται. Για παράδειγμα είναι δυνατόν το ΔΙΚΑΤΣΑ να απορρίψει την ακαδημαϊκή ισοτιμία, η οποία στην Ελλάδα συνεπάγεται και επαγγελματική ισοτιμία, και το ΣΑΕΙΤΤΕ να το εγκρίνει. Τι γίνεται τότε, τι επικρατεί, τι κάνει ο ενδιαφερόμενος; Άραγε η ενδεχόμενη αναγνώριση από το ΣΑΕΙΤΤΕ απαλλάσσει από την υποχρέωση να ακολουθηθεί η διαδικασία ακαδημαϊκής αναγνώρισης του ΔΙΚΑΤΣΑ;

Κύριε Υπουργέ, γιατί δεν επιλύετε αυτό το θέμα, για να αρθούν οι τραγελαφικές και οι επικίνδυνες καταστάσεις που δημιουργούνται;

Ένα τρίτο θέμα αφορά στο ότι η ακολουθούμενη πολιτική αναγνώρισης των τίτλων σπουδών έχει ξεπεραστεί από τις εξελίξεις. Τα τυπικά κριτήρια που εξακολουθεί να εφαρμόζει το ΔΙΚΑΤΣΑ δεν ανταποκρίνονται στα νέα δεδομένα. Είναι γνωστό ότι συνεχώς δημιουργούνται νέα τμήματα. Σημειώνονται αλλαγές στα προγράμματα σπουδών και γίνονται μετονομασίες των προγραμμάτων σπουδών και των τμημάτων. Δίνονται νέες κατευθύνσεις και υπάρχει η λογική της διεπιστημονικότητας.

Σε όλα αυτά, τα τυπικά κριτήρια που εφαρμόζει το ΔΙΚΑΤΣΑ

δεν μπορούν να υπεισέλθουν, ενώ, αν αντιμετωπίζε τα ζητήματα με μια ουσιαστική προσέγγιση, θα μπορούσε να τα επιλύσει. Με την τακτική που ακολουθεί, αδικεί τον ενδιαφερόμενο, γιατί τον παραπέμπει να εξεταστεί σε πάρα πολλά μαθήματα.

Κύριε Υπουργέ, σε αυτήν την περίπτωση οι πολίτες καλούνται να δράσουν συμπληρωματικά στη διοίκηση και συμπληρωματικά στο ΔΙΚΑΤΣΑ. Οι ίδιοι καλούνται από το ΔΙΚΑΤΣΑ να παρακολουθούν τις όποιες αλλαγές συμβαίνουν στα προγράμματα σπουδών, στις κατευθύνσεις, στις εξειδικεύσεις στα ελληνικά πανεπιστήμια, προκειμένου να ενημερώσουν το ΔΙΚΑΤΣΑ, για να μπορέσει να επανεξεταστεί ο ενδιαφερόμενος μετά από τέσσερα ή πέντε χρόνια, γιατί κατά το ΔΙΚΑΤΣΑ θεωρείται ότι η σύγκριση του τίτλου μπορεί να γίνει μόνο μετά από την πρώτη αποφοίτηση των πρώτων φοιτητών από το υπό κρίση τμήμα.

Τέλος, σε ό,τι αφορά στην έλλειψη σύγχρονης οργανωτικής και λειτουργικής υποδομής, θα ήθελα να σημειώσω ότι ένας σημαντικός λόγος είναι πρώτα απ' όλα η ελλειψής στελέχωση. Δεν μπορεί είκοσι πέντε υπάλληλοι –τόσοι είναι σήμερα στο ΔΙΚΑΤΣΑ- να διεκπεραιώσουν ετησίως είκοσι πέντε χιλιάδες αιτήσεις. Το Δ.Σ. δεν συνέρχεται τακτικά, έχουμε ανεπαρκή υλικοτεχνική υποδομή, δεν υπάρχει μια βάση δεδομένων συνδεδεμένη με τα πανεπιστήμια του εξωτερικού και του εσωτερικού, ώστε, όταν μια υπόθεση κριθεί, να μην ξανακρίνεται, αλλά να χρησιμοποιείται ως προηγούμενο. Δεν υπάρχει ένα απλό κέντρο πληροφόρησης, στο οποίο να μπορούν οι πολίτες να απευθύνονται.

Όλα αυτά επισημαίνονται στην έκθεση του Συνηγόρου του Πολίτη, που κατατέθηκε πριν από ένα μήνα, τον Ιούνιο. Νομίζω ότι πρέπει να τη λάβετε σοβαρά υπόψη, για να προχωρήσετε σε βελτιώσεις. Είναι ανάγκη το ΔΙΚΑΤΣΑ να λάβει μια άλλη μορφή, να αλλάξουν οι απαιτούμενες διαδικασίες αναγνώρισης, με στόχο την απλούστευση και την επίτευξη των διαδικασιών, για να μπορέσει να ανταποκριθεί με επάρκεια στην αποστολή του, να σταματήσει να ταλαιπωρεί τους Έλληνες πολίτες και να αυξήσει ουσιαστικά την αποτελεσματικότητα και την αξιοπιστία του.

Κύριε Υπουργέ, έστω και τώρα, ας αξιοποιήσετε τις επισημάνσεις και τις προτάσεις μας και ελάτε να κάνουμε έναν ουσιαστικό διάλογο για την αντιμετώπιση αυτής της θλιβερής κατάστασης, που δεν τιμά ούτε την πατρίδα μας ούτε την παιδεία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κ. Λιάπης έχει το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΛΙΑΠΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, η τριτοβάθμια εκπαίδευση στην Ελλάδα βρίσκεται σε διαχρονική κρίση, μια κρίση που επιδεινώνεται με την απαγόρευση από την πολιτεία της ίδρυσης μη κρατικών εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Αυτό έγινε λόγω ιδεολογικών προκαταλήψεων και στείρων δογματισμών προφανώς. Έτσι η ανάγκη για πανεπιστημιακές σπουδές ικανοποιείται σε ένα μεγάλο ποσοστό στην αλλοδαπή, με την «εξαγωγή» χιλιάδων νέων σε πανεπιστήμια του εξωτερικού.

Αυτό σημαίνει ότι η ίδια η πολιτεία εξαναγκάζει τους νέους της σε σπουδές μακριά από την πατρίδα. Από την άλλη, αυτοί που φοίτησαν στο εξωτερικό και απέκτησαν κάποιο πτυχίο, πρέπει να περάσουν από επώδυνο έλεγχο για την ποιότητα των σπουδών τους, έναν έλεγχο με αμφίβολη μάλιστα διαδικασία για τη διαφάνεια και την αξιοπιστία του.

Αυτή είναι μια αυταρχική αντίληψη, αφού δεν επιτρέπει κάτι που είναι πια κατάκτηση ακόμη και στις πρώην κομμουνιστικές χώρες, δηλαδή τα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Ακόμα, τα ξενιτεμένα παιδιά, που το ίδιο το κράτος εξανάγκασε να σπουδάσουν στο εξωτερικό, περνούν από πραγματική δοκιμασία, ευτελή, αναχρονιστική και αναξιοπρεπή. Ταυτόχρονα αφήνονται υπόνοιες για το επίπεδο των σπουδών τους στα ξένα πανεπιστήμια, αλλά και άδικα ερωτηματικά για την επιμέλεια που επέδειξαν εκεί και για τις γνώσεις που απέκτησαν αυτοί οι φοιτητές στα ξένα πανεπιστήμια, ωσάν στην Ελλάδα να είναι όλα τέλεια στην εκπαίδευση και ωσάν όλοι οι απόφοιτοι των πανεπιστημίων μας να θεωρούνται επιστήμονες υψηλού κύρους, άρτια καταρτισμένοι και με πλούσια πνευματικά εφόδια. Οποία υποκρισία!

Δεν είναι λοιπόν, μόνο που το ελληνικό κράτος τιμώρησε

τους νέους να ξενιτευθούν και τις οικογένειές τους σε μακροχρόνια οικονομική αιμορραγία, αλλά τους τιμωρεί κατ' εξακολούθηση με διαβλητούς ελέγχους και αναχρονιστικές διαδικασίες που μόνο στις τριτοκοσμικές χώρες ακόμη παρουσιάζονται. Και το αποκορύφωμα αυτής της άνισης μεταχείρισης φοιτητών της αλλοδαπής προς φοιτητές της ημεδαπής είναι το γεγονός ότι η ελληνική πολιτεία δεν αναγνωρίζει αυτόματα πανεπιστημιακούς κύκλους των χωρών της ίδιας της Ευρωπαϊκής Ένωσης θεωρώντας προφανώς ότι οι ελληνικοί τίτλοι σπουδών είναι ανώτεροι των αντιστοίχων φημισμένων μάλιστα ευρωπαϊκών πανεπιστημίων. Αν αυτό δεν είναι εμπαιγμός, είναι βαθύτατη υποκρισία. Δηλαδή η σημερινή Ελλάδα διά της Κυβέρνησής της να ζητά τον εκσυγχρονισμό της κοινωνίας, να καθιστά εθνικό όραμα τον εξευρωπαϊσμό μας, χωρίς όμως από την άλλη να αναγνωρίζει ευρωπαϊκούς θεσμούς και τίτλους σπουδών ευρωπαϊκών πανεπιστημίων, που θεωρούνται πρότυπα ποιοτικά αναβαθμισμένης τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Να μην αναγνωρίζεται με άλλα λόγια η ισοτιμία ευρωπαϊκών πανεπιστημίων, που είναι αμφίβολο αν σ' αυτά ελάχισται μόνο Έλληνες θα μπορούσαν να σπουδάσουν λόγω προφανώς των δυσκολιών και που τα πτυχία τους ανοίγουν τις πόρτες διάπλατα σε όλους τους επαγγελματικούς κλάδους σε όλη την Ευρώπη. Αλλά μόνο για το ΔΙΚΑΤΣΑ αυτές οι πόρτες είναι κλειστές. Το ΔΙΚΑΤΣΑ, κύριε Πρόεδρε, είναι εν μικρογραφία η εικόνα και το ομοίωμα της ελληνικής διοίκησης. Γραφειοκρατικό ράθυμο, αδιαφανές, ανεπαρκές, αναποτελεσματικό και κυρίως απαξιωτικό προς τον Έλληνα πολίτη. Δεν μπορεί να ανταποκριθεί σήμερα στην αποστολή του. Η πολυπλοκότητα των διαδικασιών, η αντιφατικότητα στις αποφάσεις του, η ανεπάρκεια της υλικοτεχνικής υποδομής οι μεγάλες ελλείψεις στη στελέχωσή του, η κακοδιοίκηση δημιουργούν ένα περιβάλλον που τρέφει την αδιαφάνεια αλλά και την απαξίωσή του ως κέντρου στα μάτια των Ελλήνων πολιτών. Το ΔΙΚΑΤΣΑ σήμερα στερείται μιας σύγχρονης οργανωτικής δομής. Η απροθυμία μάλιστα υπαλλήλων να αποσπαστούν σ' αυτό λόγω απουσίας οικονομικών κινήτρων το απαξιώνει ακόμη περισσότερο και το καθιστά περαιτέρω αναποτελεσματικό, αφού η έγκαιρη προετοιμασία των προς εξέταση φακέλων είναι ανεπαρκής, με συνέπεια τη μεγάλη καθυστέρηση που παρατηρείται στη διεκπεραίωση των αιτημάτων για την αναγνώριση τίτλων σπουδών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να πάρω δύο λεπτά από τη δευτερολογία μου γιατί δεν θα μιλήσω μετά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Εντάξει. Συνεχίστε, κύριε συνάδελφε.

ΜΙΧΑΗΛ ΛΙΑΠΗΣ: Ευχαριστώ πολύ.

Από την άλλη η προβληματική υλικοτεχνική υποδομή χωρίς σύγχρονους μηχανισμούς διασταύρωσης και επεξεργασίας στοιχείων για τη συγκέντρωση και την ανταλλαγή πληροφοριών σε θέματα που αφορούν την τριτοβάθμια εκπαίδευση και την ιδιαίτερη δυσχερή επικοινωνία, με άλλα πανεπιστήμια της αλλοδαπής επιβαρύνουν περαιτέρω τον ταχύ και ολοκληρωμένο έλεγχο. Δικαίως, λοιπόν, οι πολίτες δυσανασχετούν, οι φοιτητές εξοργίζονται, οι γονείς απελπίζονται. Η μεγάλη καθυστέρηση σε όλα τα στάδια διαδικασίας αναγνώρισης των πτυχίων, η έλλειψη ενημέρωσης των πολιτών για την πορεία της υπόθεσής τους, η αγενής πολλές φορές συμπεριφορά ορισμένων υπαλλήλων του κέντρου, η ελλιπής ενημέρωση των πολιτών για τα δικαιολογητικά που απαιτούνται, αλλά και η πλημμελής διαδικασία αναγνώρισης των τίτλων καθιστούν το ΔΙΚΑΤΣΑ έναν οργανισμό προβληματικό, αναποτελεσματικό, αναντίστοιχο με τις ευθύνες που οφείλει να έχει σε μια σύγχρονη κοινωνία, που τιμά τους νέους και σεβεται τον κόπο τους.

Η επανεξέταση, λοιπόν, του σκεπτικού που διέπει την αναγνώριση τίτλου σπουδών, δηλαδή την απονομή ισοτιμίας και αντιστοιχίας, είναι ζήτημα πλέον μείζονος σημασίας. Έτσι το ΔΙΚΑΤΣΑ πρέπει να περιορισθεί σε θέματα που αφορούν αυστηρά την ακαδημαϊκή αναγνώριση σπουδών. Μια τέτοια εξέταση θα συμβάλει και στον εξορθολογισμό της λειτουργίας του κέντρου και θα του επιτρέψει να λειτουργήσει ως ένα αξιόπιστο

τμήμα της ευρύτερης εκπαίδευσης. Μακροπρόθεσμα δε θα του παράσχει τη δυνατότητα να αξιοποιήσει τη συσσωρευμένη γνώση και να αντιμετωπίσει ακόμα το ενδεχόμενο της διεύρυνσης της αποστολής του, της επιπλέον λειτουργίας του ως μηχανισμού έγκυρης πληροφόρησης ικανού να συμβάλει στη μεταφορά τεχνογνωσίας από την αλλοδαπή στην Ελλάδα.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας πως κάτι τέτοιο θα συμβάλει στην αναβάθμιση του κύρους του και θα καταστήσει ευχερέστερη την προσέλευση μεγαλύτερου αριθμού επιστημόνων, υψηλού επιπέδου, στα όργανα λήψης των αποφάσεων. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Ο κ. Κασσίμης έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΣΣΙΜΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω να επισημάνω ότι δεν επερωτάται ο σημερινός Υπουργός Παιδείας για το ΔΙΚΑΤΣΑ. Επερωτώνται όλοι οι Υπουργοί και οι κυβερνήσεις των τελευταίων είκοσι ετών. Και λέω είκοσι χρόνια διότι το ΔΙΚΑΤΣΑ λειτουργεί είκοσι πέντε χρόνια και μετά την πρώτη πενταετία τα προβλήματα είχαν φανεί. Έκτοτε, δυστυχώς, κανείς δεν κάθισε να δει γιατί φτιάχτηκε το ΔΙΚΑΤΣΑ που πολύ σωστά ιδρύθηκε ως όργανο, και το πώς λειτούργησε από εκεί και πέρα.

Διατηρούμε σήμερα άλλο ένα σημείο μικρών τυράννων της ελληνικής κοινωνίας. Εγώ δεν είμαι από αυτούς που απαξιώνουν την τριτοβάθμια εκπαίδευση στην Ελλάδα, αλλά όταν η αγορά καταξιώνει κάποια ιδρύματα, βλέπω το εξής αστείο. Υπάρχουν Ελληνόπουλα, που έχουν σπουδάσει σε πανεπιστήμια του εξωτερικού, και επειδή βγαίνουν στην ελεύθερη αγορά εργασίας, ξέρουν ότι το πτυχίο τους έχει πολύ μεγάλη αξία και γράφουν στα παλαιότερα των υποδημάτων τους το ΔΙΚΑΤΣΑ. Δεν χρειάζεται δηλαδή να ασχοληθούν με το ΔΙΚΑΤΣΑ και να ταλαιπωρηθούν επί ένα χρόνο. Μόνο εάν θελήσουν να δουλέψουν στο δημόσιο, τους ενδιαφέρει αυτό. Γιατί η αγορά εργασίας έχει κρίνει εάν το α' ή β' πανεπιστήμιο βγάζει καλούς επιστήμονες ή όχι. Και δεν μπορεί μια ελληνική πολιτεία να το κρίνει αυτό; Πρέπει να συνεχίζουμε τη λογική αυτή, η οποία και λίγο συμπλεγματικά αντιμετωπίζει όσους έχουν σπουδάσει σε ξένα πανεπιστήμια.

Πολλές φορές βλέπουμε ακαδημαϊκούς, οι οποίοι συμμετέχουν και δεν μπορούν να δεχθούν ότι διενεργεί Ελληνόπουλο που δεν μπορούσε να σπουδάσει για οποιονδήποτε λόγο εδώ, να πάει να σπουδάσει στο εξωτερικό.

Νομίζω, κύριε Υπουργέ, ότι είναι εύκολο να αναδιαρθρωθεί το ΔΙΚΑΤΣΑ, αρκεί να μη βάξετε τους ιδίους να σας κάνουν προτάσεις. Δεν θέλουμε να ταραξουμε τα λιμνάζοντα ύδατα. Έχουμε μάθει σε μία λογική.

Ο Συνήγορος του Πολίτη κάνει προτάσεις. Και θέλω με την ευκαιρία να επισημάνω ότι το επίπεδο των εκθέσεων του Συνηγόρου του Πολίτη είναι πραγματικά εκπληκτικό και νομίζω ότι αν όλοι εμείς και η Κυβέρνηση και η Αντιπολίτευση δίνουμε σημασία στις εκθέσεις του Συνηγόρου του Πολίτη, θα μπορούσαμε πράγματι να βελτιώσουμε πάρα πολύ και την πολιτική μας πράξη και τη διοικητική μας πρακτική.

Κύριε Υπουργέ, πρέπει να μηχανοργανωθεί το ΔΙΚΑΤΣΑ. Πρέπει να αποφασίσουμε πια ποιες είναι εκείνες οι σχολές που δεν χρειάζονται δεύτερη κουβέντα. Η αυτοματοποίηση, πάει ένας έξω, σπουδάζει έξι χρόνια επιτυχώς και έρχεται εδώ να φάει ένα χρόνο να περιμένει για να του αναγνωρίσει το ΔΙΚΑΤΣΑ το πτυχίο του; Η αναντιστοιχία της βαθμολογίας είναι ένα άλλο τρομερό πράγμα. Και θα έχουμε προβλήματα.

Αισθάνομαι πάρα πολύ άσχημα να αρχίσουμε σιγά-σιγά να έχουμε αραμαπιτζήδες από την Ευρωπαϊκή Ένωση για τέτοια κουτά γραφειοκρατικά πράγματα. Διότι ένας με «3,8» σε ένα πτυχίο από την Αγγλία δεν παίρνει τα μόρια που παίρνει ένας με «8», που έχει πτυχίο από ένα ελληνικό πανεπιστήμιο, διότι δεν έχει αποφασίσει αυτό το περίφημο ΔΙΚΑΤΣΑ να αντιστοιχίσει τις βαθμολογίες ευρωπαϊκών πανεπιστημίων με την κλίμακα της βαθμολογίας των ελληνικών πανεπιστημίων. Μιλάμε για απλά πράγματα.

Σε ένα εξάμηνο αν βάλετε -το πολύ- μία επιτροπή από ανθρω-

πους, οι οποίοι θέλουν να στήσουν σε νέα βάση το ΔΙΚΑΤΣΑ, με βάση τη νέα πραγματικότητα και θα προσφέρει το έργο για το οποίο ιδρύθηκε και θα σταματήσει να ταλαιπωρεί τους νέους, οι οποίοι σπουδάζουν στο εξωτερικό.

Κύριε Υπουργέ, πιστεύω ότι μπορείτε, ότι έχετε τη δυνατότητα και καταλαβαίνετε απόλυτα το τι χρειάζεται το ΔΙΚΑΤΣΑ. Θέλω να ελπίζω ότι θα το κάνετε και ότι του χρόνου δεν θα έλθουμε εδώ να μιλάμε πάλι γι' αυτό το ΔΙΚΑΤΣΑ, αλλά για μία σύγχρονη υπηρεσία, η οποία πράγματι βοηθάει τα παιδιά που έχουν σπουδάσει έξω να ενταχθούν στην ελληνική κοινωνία και ιδίως στην παραγωγική εργασία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊφονας): Ο κ. Βλάχος έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, λίγες ημέρες μετά την ψήφιση του νόμου του Υπουργείου Παιδείας, όπου υπήρχαν ρυθμίσεις για τη λειτουργία του ΔΙΚΑΤΣΑ, επανερχόμαστε και εμείς σήμερα πάλι με την επερώτηση αυτή πιστεύοντας ότι το καθεστώς που διέπει τον εν λόγω φορέα παραμένει άκρως προβληματικό.

Η προσπάθεια του Υπουργείου να επιλύσει αυτό το χρόνιο θέμα χαρακτηρίζεται από προχειρότητα και αποσπασματικότητα, στοιχεία άλλωστε που δεν λείπουν σχεδόν από καμία κυβερνητική λειτουργία.

Οι αποφάσεις της Κυβέρνησης, όπως εκφράστηκαν στον τελευταίο νόμο, δεν αντιμετωπίζουν τις ουρές, δεν επιταχύνουν τις διαδικασίες, δεν εναρμονίζουν το νομοθετικό πλαίσιο, που διέπει το ΔΙΚΑΤΣΑ ούτε με το κοινοτικό κεκτημένο ούτε με τις απαιτήσεις της κοινωνίας και κυρίως των νέων. Επί της ουσίας οι αλλαγές που εισήγαγε ο κύριος Υπουργός αφήνουν ανέπαφες όλες εκείνες τις δομικές αδυναμίες του θεσμού ο οποίος σύμφωνα με την τελευταία έκθεση του Συνηγόρου του Πολίτη είναι εκ των πρωταθλητών στην ταλαιπωρία των πολιτών.

Κύριε Πρόεδρε, μετά τις αποφάσεις της Πράγας η διαδικασία διαμόρφωσης ενιαίου ευρωπαϊκού εκπαιδευτικού χώρου μπαίνει σε μία τελική ευθεία. Το κοινό ευρωπαϊκό πτυχίο σε λίγο θα αποτελέσει κανόνα.

Σύμφωνα, λοιπόν, με όλα αυτά τα δεδομένα η κινητικότητα εργασίας στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποτελεί σταθερό στόχο της Ένωσης μιας και διαμορφώνει ισχυρούς δεσμούς ενότητας ανάμεσα στα έθνη της Ευρώπης.

Σε αυτήν την προοπτική απαραίτητη είναι η λειτουργία θεσμών, που γρήγορα και αξιόπιστα θα πιστοποιούν τα κοινά κριτήρια της γνωστικής επάρκειας των πτυχιούχων και μελλοντικών εργαζομένων. Θα διασφαλίζουν καθεστώς ίσων ευκαιριών και κοινών κανόνων για όλους ανεξαιρέτα, αλλά θα αποτρέπουν και φαινόμενα άλωσης της αγοράς εργασίας από επισημικές εικονικές πανεπιστημιακές.

Η Ελλάδα, κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορεί να αποτελεί την εξαίρεση στην Ευρώπη, δεν μπορεί να απειλείται συνεχώς από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή με τη δαμόκλειο σπάθη του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου για ελλιπή εφαρμογή των κοινοτικών οδηγιών. Το ΔΙΚΑΤΣΑ δεν μπορεί να λειτουργεί με το ίδιο αναχρονιστικό πλαίσιο το οποίο οδηγεί χιλιάδες νέους σε έναν απίστευτο Γολγοθά. Επιτέλους ο πολίτης και ειδικά ο νέος από τον οποίο αναμένουμε τόσα πολλά, απαιτεί να του συμπεριφέρονται με σεβασμό και αξιοπρέπεια και όχι με αυτόν τον τρόπο που βλέπουμε σήμερα στο κτίριο της Λεωφόρου Μεσογείων.

Το Διεπιστημονικό Κέντρο Αναγνώρισης καταδικάζει όσους απευθύνονται σε αυτό σε πολύμηνες καθυστερήσεις. Δέκα ή και συχνά δώδεκα μήνες απαιτούνται ακόμα και για την τυπική αναγνώριση πτυχίων ή μεταπτυχιακών διπλωμάτων που προέρχονται από τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αν μάλιστα πρόκειται για αποφοίτους αμερικανικών ή άλλων πανεπιστημίων εκτός Ένωσης με εγνωσμένο ακαδημαϊκό status, όπως είναι το Ισραήλ σε κάποιους ιατρικούς κλάδους, οι χρόνοι μπορεί να υπερβαίνουν και το ένα έτος.

Οι απόφοιτοι αυτοί είναι καταδικασμένοι σε μια ιδιότυπη ομηρία, μέχρι να αποφασίσει το ΔΙΚΑΤΣΑ πότε θα διενεργηθούν οι εξετάσεις, οι οποίες μάλιστα συχνά λόγω οργανωτικών προ-

βλημάτων δεν γίνονται σε σταθερή περιοδικά βάση. Το κόστος για τους νέους αυτούς, οι οποίοι αναζητούν γρήγορη διέξοδο προς την εγχώρια αγορά εργασίας είναι δυσβάστακτο μια και καταδικάζονται σε πολύμηνη αναγκαστική αργία, χάνοντας τις προθεσμίες για διαγωνισμούς και προκηρύξεις θέσεων.

Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα από τους διαγωνισμούς για το Διπλωματικό Σώμα. Και είναι αδιανόητο, κύριε Υπουργέ, να παρατηρείται ακόμα και σήμερα αυτή η εικόνα με τις ουρές έξω από το κτίριο που στεγάζεται το ΔΙΚΑΤΣΑ. Εύγλωττα ο Συνήγορος του Πολίτη πριν λίγους μήνες περιέγραψε την κατάσταση. Η ανεξάρτητη αρχή έκανε λόγο για έλλειψη ενημέρωσης των πολιτών για την πορεία των υποθέσεών τους, για αποσπασματική πληροφόρηση για τα απαιτούμενα δικαιολογητικά, για δυσχέρεια συγκρότησης των τριμελών επιτροπών κρίσης.

Πότε θα έλθει επιτέλους η στρέβλωση με τα μεταπτυχιακά που χορηγούνται πλέον από ΤΕΙ σε συνεργασία με ξένα πανεπιστήμια, μετά την αναβάθμισή τους σε ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα; Πώς διασφαλίζεται η αναγνώριση και η ισοτιμία ειδικοτήτων που ακόμα δεν υπάρχουν στην Ελλάδα; Πότε επιτέλους θα γίνει ο διαχωρισμός ανάμεσα στην ισοτιμία πτυχίων και την αντιστοιχία πτυχίων, γεγονός που μπορεί να απαλλάξει το ΔΙΚΑΤΣΑ από ένα σημαντικό όγκο δουλειάς; Δεν είναι καιρός να μπει τέλος στον εμπαιγμό χιλιάδων οικογενειών, οι οποίες στέλνουν τα παιδιά τους στο εξωτερικό για σπουδές βαδίζοντας στο άγνωστο με βάρκα την ελπίδα; Δεν οφείλει το ΔΙΚΑΤΣΑ να συντάσσει κάθε χρόνο ένα κατάλογο με ακαδημαϊκά ιδρύματα που θεωρεί αποδεκτά για φοίτηση, αποτρέποντας έτσι σπατάλες οικογενειακών εισοδημάτων; Τελικά εκείνη τη διαδικασία των στελεχών που κέντρου στην Ανατολική Ευρώπη για πραγματογνωμοσύνη σε πανεπιστημιακά ιδρύματα, τι αποτελέσματα έφερε; Ο τελευταίος νόμος επιβάλλει ένα νέο καλύτερο τρόπο στην αξιολόγηση των αποφοίτων ιατρικής από ιδρύματα της αλλοδαπής, δεν λύνει όμως τις δομικές αδυναμίες του συστήματος.

Είναι καιρός το ΔΙΚΑΤΣΑ να απλοποιήσει τις διαδικασίες για αναγνωρισμένης αξίας πανεπιστήμια. Είναι αναγκαίο να αποκεντρώσει τις λειτουργίες του, αναθέτοντας την κρίση αιτήσεων για βασικούς τίτλους σπουδών απευθείας σε εκπροσώπους των επιστημονικών πεδίων και όχι στο Δ.Σ..

Πρέπει πλέον να μετασχηματιστεί σε συμβουλευτικό όργανο, αφήνοντας την ευθύνη απόφασης στα καθ' ύλην όργανα, τα πανεπιστήμια. Είναι καιρός το κέντρο να ενισχυθεί και με νέο καταρτισμένο προσωπικό, αλλά και με υλικοτεχνική υποδομή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Λίγο χρόνο, κύριε Πρόεδρε, από τη δευτερολογία μου.

Ιδιαίτερα η Κυβέρνηση οφείλει να απορροφήσει τη δημιουργία μιας σύγχρονης βάσης δεδομένων, που θα απλοποιεί τις διαδικασίες. Αναγκαία είναι η διασύνδεση με τα μεγάλα ιδρύματα του εξωτερικού και του εσωτερικού απ' όπου γρήγορα και εύκολα να αναζητούνται πληροφορίες. Είναι αναγκαίο να δοθεί η δυνατότητα επανεξέτασης των αιτήσεων των πολιτών, η αναγνώριση σπουδών χωρίς περιορισμούς.

Η Νέα Δημοκρατία υποστηρίζει την άρση του συγκεντρωτισμού και τη δημιουργία ενός ευέλικτου και αποτελεσματικού θεσμού. Ουσιαστική λύση πάντως δεν υπάρχει χωρίς την πλήρη παύση του εμπορίου της ελπίδας, όπως γίνεται από αμφίβολου κύρους και βεβαιωμένης ανεπάρκειας ιδρύματα της αλλοδαπής.

Δυστυχώς, η ευκαιρία με ευθύνη της Κυβέρνησης χάθηκε στην τελευταία Αναθεώρηση του Συντάγματος. Η κυβερνητική παράταξη δεν θέλησε να δει κατάματα την πραγματικότητα. Διακατεχόμενη από τριτοκοσμικά σύνδρομα δεν τόλμησε να επιτρέψει τη δημιουργία πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, από εταιρείες μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα ή άλλους φορείς. Παραμένοντας πιστή σε ιδεολογικές αγκυλώσεις του παρελθόντος φαίνεται ότι θεωρεί καλύτερα τα πανεπιστήμια της Μολδαβίας, της Ρουμανίας, της Βουλγαρίας από αντίστοιχα που θα μπορούσαν να δημιουργηθούν εδώ, με την αυστηρή μάλιστα εποπτεία του κράτους.

Αδιαφορεί η Κυβέρνηση για τις κοινωνικές επιπτώσεις που

υπάρχουν με τον εξαναγκασμό σε μια πρόωγη ξενιτιά των νέων μας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ**)

Αδιαφορεί για τη συναλλαγματική αιμορραγία την οποία καταδικάζει χιλιάδες οικογένειες. Αδιαφορεί όμως και κυρίως για τον κόπο αυτών των παιδιών, που ξενιτεύονται όταν τα αφήνει σε μια διαρκή αμφιβολία.

Η πολιτική της Κυβέρνησης κύριε Πρόεδρε, απέναντι στο ΔΙΚΑΤΣΑ ουσιαστικά αντικατοπτρίζει τη γενικότερη προσέγγιση, που έχει στα μεγάλα θέματα της παιδείας, αποσπασματικότητα, αναχρονιστική νοοτροπία, αλλά και παντελή έλλειψη στρατηγικής και κυρίως έλλειψης σεβασμού στον πολίτη. Η καθοριστική νοοτροπία και η αλαζονεία είναι οι χειρότεροι σύμβουλοι ιδιαίτερα όταν πρόκειται να παρθούν αποφάσεις για το μέλλον των νέων μας, της νέας γενιάς.

Το Υπουργείο Παιδείας και η Κυβέρνηση αυτήν την ώρα πρέπει να αναλάβουν τις ευθύνες τους.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Ορφανός έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΡΦΑΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, όταν οι λαοί αποφασίσαν να συγκροτηθούν σε κράτη, σκέφτηκαν ότι υπάρχει μια αναγκαιότητα. Η αναγκαιότητα ήταν να υπάρχει ένα κατάλληλο όργανο, το οποίο θα τους εξυπηρετεί και θα φροντίζει να τους λύνει τα προβλήματα, τα οποία δεν μπορούσε να λύσει ο καθένας μόνος του. Έτσι, λοιπόν, είχαμε την οργάνωση σε κράτη. Η οργάνωση αυτή, αλλού έδωσε αποτελέσματα, αλλού δεν έδωσε.

Δυστυχώς εμείς έχουμε ένα κράτος δυνάστη. Δεν έχουμε ένα κράτος υπηρέτη. Δεν έχουμε ένα κράτος που να έχει ως βασικό στόχο την εξυπηρέτηση του πολίτη. Κυρίως έχει ως στόχο να τον βασανίζει. Βέβαια στις σύγχρονες κοινωνίες, η εξυπηρέτηση του πολίτη είναι το βασικό ζητούμενο και ένα κυρίαρχο αίτημα όλων των πολιτών και όλων των λαών. Εμείς εδώ στη χώρα μας, δύσκολα θα βρίσκαμε δημόσιες υπηρεσίες ή λειτουργία των οποίων θα έφτανε σε ικανοποιητικό επίπεδο και η επίλυση των προβλημάτων του πολίτη θα γινόταν με άμεσο και δικαιο τρόπο. Και βέβαια όλα αυτά ισχύουν ανεξάρτητα από την καλή διάθεση που έχουν οι δημόσιοι υπάλληλοι, οι οποίοι προσπαθούν μέσα σ' ένα πολύ δύσκολο εργασιακό περιβάλλον με περιορισμένες υποδομές, να προχωρήσουν πράγματα για τα οποία είναι υποχρεωμένο το κράτος να τους δώσει όλες τις δυνατότητες να τα επιλύουν.

Ένα τέτοιο χαρακτηριστικό παράδειγμα κακής λειτουργίας, είναι το ΔΙΚΑΤΣΑ. Ο πολίτης αισθάνεται εγκλωβισμένος στα γρανάζια της λειτουργίας του, μέσα από διαδικασίες που κρατούν πολλούς μήνες, με ελάχιστη δυνατότητα επαρκούς ενημέρωσης για την υπόθεσή του, με κριτήρια τα οποία ποικίλουν ανάλογα με την περίπτωση, χωρίς προκαθορισμένο πίνακα αξιολόγησης σχολών και τμημάτων του εξωτερικού, γενικά μέσα από συνθήκες ουσιαστικής αδιαφάνειας.

Επιγραμματικά θα κάνω αναφορά σε δύο -τρία σημεία από τη λειτουργία του ΔΙΚΑΤΣΑ. Πρώτο χαρακτηριστικό φαινόμενο είναι η μεγάλη καθυστέρηση στη διεκπεραίωση των αιτημάτων. Ο Συνήγορος του Πολίτη μιλάει για οκτώ - δέκα μήνες και εμείς ξέρουμε ότι αυτό είναι ένα καλό χρονικό διάστημα, γιατί υπάρχουν και υποθέσεις, που ξεπερνούν και το χρόνο και πολλές φορές και τα δύο χρόνια.

Το δεύτερο στοιχείο είναι η ελλιπής επικοινωνία, η οποία ουσιαστικά σημαίνει ότι δεν εξυπηρετούμε τον πολίτη, ότι έχουμε κακή συμπεριφορά από την πλευρά των υπαλλήλων, καθώς νιώθουν την πίεση. Ακούστηκε ότι είκοσι πέντε χιλιάδες υποθέσεις μπαίνουν ετησίως στο ΔΙΚΑΤΣΑ και καταλαβαίνετε, λοιπόν, με ποιο τρόπο μπορούν να προχωρήσουν είκοσι πέντε υπάλληλοι και δώδεκα προσκολλώμενοι, οι οποίοι ουσιαστικά δεν μπορούν να επιλύσουν ένα θέμα, το οποίο χρειάζεται διαφορετική οργανωτική δομή, χρειάζεται περισσότερα πρόσωπα και κυρίως πολιτική βούληση να ξεμπλοκάρουμε κάποια σημεία στα οποία η όλη διαδικασία σταματά.

Βέβαια, αυτό το οποίο είναι απαραίτητο, είναι ότι χρειάζεται να έχουμε ευκρινή κριτήρια, βάσει των οποίων θα δίδεται η ισοτιμία ή η αντιστοίχιση. Αυτό θα πρέπει να είναι το περιεχόμενο των σπουδών, όπως αναφέρεται στις αποφάσεις. Κανείς όμως δεν ξέρει ποιο ακριβώς είναι το περιεχόμενο των σπουδών είτε των σχολών στο εξωτερικό είτε πολλές φορές και των σχολών που ιδρύονται κάθε λίγο και λιγάκι στη χώρα μας. Έτσι αναγκάζουμε τον πολίτη να ψάχνει ο ίδιος να βρει ποια σχολή αντιστοιχεί στο επίπεδο των σπουδών, που έκανε στο εξωτερικό. Το κράτος δεν έχει φροντίσει με δικές του διαδικασίες, με τις δικές του υπηρεσίες να έχει κάνει έναν πίνακα, ο οποίος θα έδειχνε ποια είναι τα ομοταγή και ισότιμα πανεπιστήμια, ποιες είναι οι σχολές οι οποίες δίνουν το συγκεκριμένο περιεχόμενο σπουδών και δίνουν αντίστοιχα πτυχία, ώστε με το που καταθέτει την αίτησή σου να είναι πλέον μια διαδικασία, η οποία είναι αρκούτως εύκολη να διεκπεραιωθεί.

Βέβαια γίνονται και τραγελαφικές καταστάσεις. Όταν πρέπει να αποδειχθούν οι σπουδές στο εξωτερικό, όλοι ξέρουμε περιπτώσεις οι οποίες είναι περιπτώσεις γελοιοποίησης ουσιαστικά των σπουδών, ότι το ΔΙΚΑΤΣΑ ζητά κάποια στοιχεία από τα ιδρύματα του πανεπιστημίου του εξωτερικού και μεταξύ αυτών ζητά και αντίγραφα ενοικιοστασίου.

Δεν καταλαβαίνω πώς τα ξένα πανεπιστήμια θα μπορούν να έχουν το ενοικιαστήριο των φοιτητών. Ακόμα και αν το έχουν, αυτό τι σημαίνει; Ότι έμενε ο φοιτητής εκεί; Μπορεί να νοίκιασε ένα σπίτι και να έδωσε ένα ενοικιαστήριο. Αυτό σημαίνει ότι σπούδασε;

Ας ορθολογικοποιήσουμε λίγο τα στοιχεία, τα οποία είναι απαραίτητα και ας δούμε πώς ακριβώς θα προσεγγίσουμε την όλη διαδικασία, ώστε να τελειώνει ευκολότερα, με διαφανή και δίκαια κριτήρια.

Βέβαια προκαλεί πολλές φορές και ο τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίζεται το θέμα. Πρόσφατα στη συζήτηση για το νομοσχέδιο για τον Οργανισμό Σχολικών Κιρίων η Κυβέρνηση, ο κύριος Υπουργός και οι υπόλοιποι, μας είπαν ότι όλα βαίνουν καλώς.

Με εκπλήσσει, όμως, αρνητικά και μια συνέντευξη που διάβασα, του Προέδρου του ΔΙΚΑΤΣΑ, του κ. Λιανού, ο οποίος λίγο-πολύ με μία διαφαινόμενη σκληρότητα απέναντι στη νεολαία που έχει σπουδάσει στο εξωτερικό, χρησιμοποιεί ευφυολογήματα, τα οποία μπορεί να τον κάνουν να ξεφεύγει από τη συνέντευξη, αλλά δεν λύνουν τα προβλήματα των πολιτών και κυρίως της νέας γενιάς, η οποία χρειάστηκε χρόνια για να σπουδάσει και περιμένει την έγκριση. Βέβαια δεν ξέρω εάν ο κ. Λιανός, ο κύριος Υπουργός, όλοι αυτοί που είναι αρμόδιοι, σκέφτονται ότι η νέα γενιά που ψάχνει να βρει την ευκαιρία, μπορεί να χάνει ένα διαγωνισμό από το γεγονός ότι αυτοί καθυστερούν. Χρειάζεται να της δοθεί η δυνατότητα να μετέχει κάτω από τις ίδιες προϋποθέσεις με τους υπόλοιπους νέους της χώρας.

Ακούστηκε ότι η Κυβέρνηση έχασε μία μεγάλη ευκαιρία, όταν συζητούσαμε την Αναθεώρηση του Συντάγματος, να εισάγει τα μη κρατικά, μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα πανεπιστήμια, τα οποία θα έδιναν μία δεύτερη διέξοδο, ενδεχομένως σε καλύτερο επίπεδο, τουλάχιστον απ' αυτό που αποκτάται σε κάποια πανεπιστήμια του εξωτερικού και θα αποφεύγαμε ένα μέρος του προβλήματος.

Κύριε Υπουργέ, έχετε υποχρέωση να κινηθείτε ταχύτατα και αποφασιστικά, φτιάχνοντας ένα νέο οργανισμό. Εάν θέλετε να παραμείνει ως όργανο το ΔΙΚΑΤΣΑ, είναι απαραίτητη η ύπαρξη ενός νέου οργανισμού, ο οποίος θα δίνει όλες τις δυνατότητες ουσιαστικής στελέχωσης. Πρέπει να βελτιώσετε τη βάση δεδομένων και το μηχανογραφικό εξοπλισμό, ώστε να έχουμε όλα τα στοιχεία ταχύτερα για την απνομή της ισοτιμίας. Να υπάρχει ένα κέντρο πληροφόρησης των πολιτών, ώστε να μην αισθάνονται ότι τους βάζουμε σαν πρόβατα στην ουρά, για να τους ενημερώσουμε. Σαφέστατα χρειάζονται και όργανα, τα οποία θα συνεδριάζουν ταχύτατα.

Εάν θέλουμε να λεγόμαστε ευνομούμενη πολιτεία, εάν θέλουμε να είμαστε σύγχρονο κράτος, δεν επιτρέπεται να εξακολουθούν να ισχύουν τέτοιες διαδικασίες, οι οποίες και

αυτούς που τις απονέμουν μειώνουν, αλλά κυρίως και αυτά τα παιδιά, τα οποία έδωσαν χρόνια από τη ζωή τους, για να προετοιμαστούν και να σπουδάσουν και βρίσκονται μπροστά σε ένα τείχος. Πρέπει, λοιπόν, το κράτος να λειτουργήσει δυναμικά και αποφασιστικά σήμερα, όχι αύριο.

Αυτή η υποχρέωση είναι δική σας, κύριε Υπουργέ, και δεν πρέπει να κλείσετε τα μάτια σας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Προφανώς κάνατε χρήση και της δευτερολογίας σας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΡΦΑΝΟΣ: Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Ευθυμίου έχει το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων):

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το θέμα του ΔΙΚΑΤΣΑ είναι όντως σημαντικό. Και είναι σημαντικό πρώτα από όλα για τη διασφάλιση της αξίας των πτυχίων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Νομίζω ότι είναι φανερό από τις τοποθετήσεις όλων των ελεγχόντων Βουλευτών της Αντιπολίτευσης ότι δεν ετέθη θέμα αξίας του ΔΙΚΑΤΣΑ. Ιδρύθηκε το 1979 και υπηρετεί ένα ουσιαστικό και κεφαλαίο στόχο, που είναι αφ' ενός μεν να υπάρχει η βεβαιότητα ότι τα προσκομιζόμενα πτυχία από το εξωτερικό αντιστοιχούν σε πραγματικές σπουδές και αφ' ετέρου να αντιστοιχούν αυτές οι σπουδές στην πραγματικότητα του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος στην ανώτατη εκπαίδευση.

Αρα ως ξεκινήσουμε από τη θεμελιώδη συμφωνία ότι το ΔΙΚΑΤΣΑ ως θεσμός είναι αναγκαίος, διότι θέλω να θυμίσω ότι την προτέρα περίοδο, κατά την οποία οι αναγνωρίσεις των πτυχίων είχαν αφαιρεθεί στα πανεπιστήμια, τα ίδια τα πανεπιστήμια απαίτησαν να ιδρυθεί το ΔΙΚΑΤΣΑ λόγω των απίστευτων ιστοριών ανάμεσά τους, όπου ένα τμήμα της Θεσσαλονίκης για παράδειγμα αναγνώριζε ένα πτυχίο και το αντίστοιχο τμήμα των Αθηνών το απέρριπτε. Τα ίδια τα πανεπιστήμια ζήτησαν από την πολιτεία τη δημιουργία ενός αντικειμενικού, ανεξάρτητου οργανισμού, έτσι ώστε να υπάρχει η βεβαιότητα της αναγνώρισης των πτυχίων μέσα από αντικειμενικές και αδιάβλητες διαδικασίες.

Ποια είναι η πραγματικότητα; Θα συμφωνήσουμε όλοι ότι το σημερινό ΔΙΚΑΤΣΑ, δηλαδή το ως σήμερα λειτουργούν ΔΙΚΑΤΣΑ, είχε φθάσει σε ένα σημείο πραγματικά οριακής αντοχής, διότι κατά μέσο όρο στο ΔΙΚΑΤΣΑ φθάνουν άνω των τριάντα χιλιάδων αιτήσεις κάθε φύσεως το χρόνο. Λέω για παράδειγμα ότι τώρα, το 2002 - μέχρι προχθές, τις 16 Ιουλίου - εν όψει του κοινοβουλευτικού ελέγχου, ζήτησα στοιχεία: Ο αριθμός πρωτοκόλλου είναι 20.782. Ως τις 16 Ιουλίου έχουν απευθυνθεί στο ΔΙΚΑΤΣΑ είκοσι χιλιάδες επτακόσιες ογδόντα δύο πάσης φύσεως αιτήσεις, διευκρινίσεις και έγγραφα. Σε αυτά πρέπει να προστεθεί και το πλήθος των τηλεφωνημάτων και των ηλεκτρονικών μηνυμάτων, των e-mail.

Οι υπάλληλοι, που είναι σαράντα -και όχι, όπως αναφέρθηκε ένας αριθμός από την Αντιπολίτευση πολύ χαμηλότερος, δεν θυμάμαι ακριβώς...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ: Ο πρόεδρος του ΔΙΚΑΤΣΑ το λέει, κύριε Υπουργέ.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Αν μου επιτρέψετε τότε, κύριε Ταλιαδούρο, να είμαστε ακριβείς, αυτήν τη στιγμή είναι δεκαπέντε οι μόνιμοι υπάλληλοι του ΔΙΚΑΤΣΑ, άλλοι δεκαεπτά είναι αποσπασμένοι και άλλα πέντε με σύμβαση ορισμένου χρόνου, πράγμα που σημαίνει ότι δεν μπορούμε να αναφερόμαστε στον αριθμό των δέκα πέντε οργανικών θέσεων και να παρακάμπτουμε τους άλλους είκοσι δύο, που εργάζονται στο ΔΙΚΑΤΣΑ είτε ως αποσπασμένοι είτε με σύμβαση ορισμένου χρόνου. Αλλά και με αυτά τα στοιχεία, τα δικά μου, που είναι τα αντικειμενικά και ακριβή, δεν παύει να ισχύει -με αυτά τα στοιχεία που σας έδωσα τώρα- μια αναλογία εννιακοσίων τριάντα αιτήσεων σε κάθε εργαζόμενο.

Θα έλεγα ότι η νομοθεσία, που μόλις πριν ένα μήνα ψηφί-

στηκε στη Βουλή των Ελλήνων, αντιμετωπίζει την ουσία των θεμάτων που έχουν τεθεί. Πριν απ' όλα: Ομαδοποιούνται πλήρως οι ευρωπαϊκές σπουδές. Δηλαδή τυποποιείται και ομαδοποιείται η άμεση αναγνώριση των πτυχίων, που προέρχονται από τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πράγμα που από μόνο του υπολογίζεται ότι θα ανακουφίσει 30% με 40% της διαδικασίας του ΔΙΚΑΤΣΑ. Κατά τούτο, σχετικά με ένα θέμα που θέσατε όλοι -ο κ. Ταλιαδούρος, ο κ. Κασσίμης και ο κ. Ορφανός νομίζω- στην ίδια κατεύθυνση, σε αυτό ακριβώς απαντά η προ μηνός ψηφισθείσα νομοθετική ρύθμιση, δηλαδή ότι ενιαιοποιείται και τυποποιείται ο τρόπος αναγνώρισης των σπουδών στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Δεύτερον, για πρώτη φορά από το 1979 έχουμε καταθέσει οργανισμό λειτουργίας του ΔΙΚΑΤΣΑ και εκεί υπάρχει και πρόβλεψη για σαράντα δύο μόνιμους υπαλλήλους. Αυτός ο οργανισμός βρίσκεται προς την τυπική -και ουσιαστική ενδεχομένως- έγκρισή του στο Υπουργείο Εσωτερικών, άρα είναι θέμα μηνών η έγκριση του οργανισμού και η απαρχή της πλήρωσης των μόνιμων θέσεων των στελεχών του ΔΙΚΑΤΣΑ.

Θα έλθω όμως, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σε ορισμένα ζητήματα ουσίας, τα οποία θα παρακαλούσα να μην επικαλύπτονται από την κριτική την καλόπιστη, η οποία όμως καμιά φορά οδηγεί και στη δημιουργία εντυπώσεων. Ποτέ δεν πρέπει να υποκύπτουμε στην εύκολη κριτική, η οποία ασκείται με όρους εντυπωσιασμού στα μέσα ενημέρωσης.

Θα μου επιτρέψετε να πω ότι πάρα πολλές φορές, ασκώντας προσωπικά έλεγχο ανταποκρινόμενος στο δικό σας έλεγχο, διαπίστωσα ότι το ΔΙΚΑΤΣΑ ορθότατα αρνήθηκε να αναγνωρίσει καταστάσεις οι οποίες σε ορισμένες περιπτώσεις αντιστοιχούν σε κλασικές απάτες, σε πανεπιστήμια δηλαδή τα οποία δεν έχουν υπόσταση, δεν υπάρχουν και εδώ όμως προσκομίζονται τίτλοι τους. Σε άλλες περιπτώσεις αντιμετωπίζει το ΔΙΚΑΤΣΑ μια δυσκολία, όταν υπάρχουν σπουδές, τις οποίες θέτω υπό την κρίση σας για να μου πείτε εσείς ποιος θα μπορούσε να τις αναγνωρίσει.

Υπάρχει άνθρωπος που προσκόμισε δίπλωμα «οικονομίας και ιαπωνικών σπουδών». Πώς θα κάνει το ΔΙΚΑΤΣΑ αυτήν την αντιστοίχιση; Με ποιες σπουδές θα το αντιστοιχίσει; Προσκομίστηκαν διπλώματα τα οποία δεν μπορούσαν να αντιστοιχηθούν σε καμία περίπτωση με την οργάνωση σπουδών στα ελληνικά πανεπιστήμια. Υπήρξε δίπλωμα το οποίο περιελάμβανε διεθνείς νομικές σπουδές, κοινωνικές σπουδές και οικονομικά της διεθνούς βοήθειας και ζητούσε αυτή η κυρία που το είχε προσκομίσει να αναγνωριστεί με πτυχίο νομικής. Και ορθότατα το ΔΙΚΑΤΣΑ κοιτώντας πόσα νομικά μαθήματα είχε αυτός ο κύκλος σπουδών, της υπέδειξε δεκαέξι μαθήματα που έπρεπε να δώσει για να πάρει το πτυχίο νομικής. Γιατί αλλιώς χωρίς γνώση συνταγματικού αστικού δικαίου, ποινικής δικονομίας κλπ. πώς θα είχε το πτυχίο νομικής μ' αυτό το παράξενο κοκτέιλ που έκανε σε ένα πανεπιστήμιο του εξωτερικού;

Αρα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, να μην υποκύπτουμε εύκολα σε μια κριτική στο ΔΙΚΑΤΣΑ, που έχει να κάνει σε αρκετές περιπτώσεις με θέματα ουσίας, που όλοι έχουμε απαντήσει κατηγορηματικά ότι είναι ανάγκη τα πτυχία που προσκομίζονται στην Ελλάδα να αντιστοιχούν σε πραγματικές σπουδές.

Θέλω να τονίσω ότι το ΔΙΚΑΤΣΑ με την προ μηνός νομοθεσία θα είναι σε θέση πλέον να έχει αυτοματοποιήσει πλήρως και τις διαδικασίες που αφορούν τις ιατρικές και οδοντιατρικές σπουδές.

Διαφωνώ, κύριε Ταλιαδούρο, με τον τρόπο που περιγράψατε την αιφνιδιαστική ανατροπή του καθεστώτος των οδοντιάτρων. Το ζήτησαν οι οδοντοιατρικές σχολές. Και το ζήτησαν διότι σε ορισμένες πραγματοποιηθείσες στο εξωτερικό σπουδές οδοντοιατρικής, κατά τις οδοντοιατρικές σχολές της Ελλάδας, υπήρξε περίπτωση να μην έχει κάνει κάποιος ούτε ένα εξάμηνο πρακτικής ασκήσεως, να μην έχει κάνει ούτε μία εξαγωγή δοντιού ως το πούμο απλά. Και απαίτησαν οι οδοντοιατρικές σχολές, όποιος προσκομίζει χαρτί φοίτησης από το εξωτερικό στην οδοντοιατρική, εφόσον δεν πρόκειται για τα ευρωπαϊκά πανεπιστήμια τα αμέσως αντιστοιχισμένα, να περνάει την πρακτική δοκιμασία στα βασικά μαθήματα που περνάει και ένα παιδί που

σπουδάζει οδοντοϊατρική στην Ελλάδα και παίρνει το πτυχίο στην Ελλάδα. Δεν μπορώ να καταλάβω πού έγκειται η βαναυσότητα αυτής της μεταχείρισης ή το παράδοξο αυτής της μεταχείρισης. Γιατί δηλαδή απαιτούμε -και ορθά- από τους αποφοίτους των ελληνικών ιατρικών σχολών να έχουν κάνει ένα πλήρες curriculum, μια πλήρη διαδρομή επιστημονικών γνώσεων και πειθαρχιών ώστε με αξιοπιστία ο Έλληνας που θα προσέρχεται στο Εθνικό Σύστημα Υγείας να ξέρει ότι ο γιατρός αυτός κέκτηται όλων των υψηλών προσόντων που απαιτεί αυτή η ευαίσθητη ευθύνη της άσκησης της ιατρικής και να πούμε ότι όσοι προσέρχονται από έξω θεωρούνται αυτομάτως ότι είναι προικισμένοι και πιστοποιημένοι γιατροί ή οδοντίατροι;

Άρα, λοιπόν, ορθά στο παρελθόν απεδέχθη ο κ. Αρσένης την πρόταση των οδοντοϊατρικών σχολών και επεξέτεινε τα μαθήματα. Και πιστεύω ότι ορθά εμείς σήμερα στο Υπουργείο αποδεχτήκαμε την πρόταση των ιατρικών σχολών και επεκτείνουμε σταδιακά από δύο σε επτά τα μαθήματα για τους αποφοίτους των ιατρικών σχολών, που έρχονται προς πιστοποίηση του πτυχίου τους. Και αυτό γίνεται με αντικειμενικές και αδιάβλητες εξετάσεις, με μορφή πανελλαδικών εξετάσεων, ώστε και τα παιδιά αυτά να πιστοποιούν τις σπουδές τους και να έχουν ένα πτυχίο με πλήρη και αναντίρρητη ιστιότητα με τα ελληνικά και ταυτοχρόνως να μην υπάρχει αυτή η καχυποψία ή η αίσθηση αδικίας για τους αποφοίτους των ελληνικών ιατρικών σχολών, ότι κάποιος μπορεί πολύ εύκολα κάπου αλλού να πάρει έναν τίτλο που για τον ίδιο σήμαινε κόπο, προσπάθεια, ιδιαίτερη αφοσίωση, καθώς όλοι ελπίζω να συμφωνούμε ότι η ιατρική έχει και ιδιαίτερες απαιτήσεις.

Η αίσθηση, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι ότι το ΔΙΚΑΤΣΑ θα είναι σύντομα σε θέση να ανακουφίσει τη σχέση του με τον πολίτη, καθώς πράγματι είναι ασφυκτική αυτή η αναλογία των τριάντα χιλιάδων υποθέσεων, οι οποίες φθάνουν και δημιουργούν μια συσσωρευση δυσβάσταχτη για έναν οργανισμό.

Θα ήθελα να τονίσω, ωστόσο, ότι προοπτικά τα περισσότερα των θεμάτων που οδήγησαν στη δημιουργία του ΔΙΚΑΤΣΑ, θα εξομαλύνονται και για έναν άλλο λόγο.

Θεωρώ ότι ήταν μια μικρόψυχη στιγμή όταν έγινε η κριτική ότι εξοβελίζονται τα παιδιά μας από την Ελλάδα και αναγκάζονται να σπουδάσουν έξω. Αυτό αντιστοιχεί σε μια άλλη περίοδο. Γιατί σημειώνω ότι το 1993 είχαν εισαχθεί στις ανώτατες σχολές σαράντα πέντε χιλιάδες παιδιά, το 27% των ηλικιών δεκαοκτώ- είκοσι ένα. Το 2002 εισάγονται ογδόντα τρεις χιλιάδες πεντακόσια παιδιά. Θυμίζω ότι μόλις προ μηνός η Ευρωπαϊκή Ένωση στα επίσημα στοιχεία της ανέδειξε ότι η Ελλάδα προηγείται όλων των ευρωπαϊκών χωρών στο ποσοστό συμμετοχής των ηλικιών δεκαοκτώ έως είκοσι ένα ετών στην ανώτατη εκπαίδευση. Αυτή τη στιγμή που μιλάμε το 58% των παιδιών ηλικίας δεκαοκτώ έως εικοσιένα ετών στην Ελλάδα είναι σε ανώτατες σχολές, το υψηλότερο ποσοστό στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και θα παρακαλούσα να συγκριθεί με τον αριθμό του 1993, για να γίνει κατανοητή η προσπάθεια που ξεκίνησε από το 1993-1994 και που πήρε ιδιαίτερα έντονη μορφή μετά το 1996 ώστε σήμερα να έχουμε τον αριθμό των ογδόντα τριών χιλιάδων πεντακοσίων παιδιών που εισάγονται σε ανώτατες σχολές. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει πρακτικά ότι στις ερχόμενες γενιές θα συρρικνώνεται σταθερά ο αριθμός των Ελληνόπουλων που θα πηγαίνουν για σπουδές στο εξωτερικό και επομένως θα μειώνεται και ο όγκος της ύλης του ΔΙΚΑΤΣΑ κατ' αναλογία.

Επίσης το 1993 στα ελληνικά πανεπιστήμια λειτουργούσαν πενήντα ένα μεταπτυχιακά προγράμματα και σήμερα, το 2002 είναι διακόσια τριάντα πέντε τα μεταπτυχιακά προγράμματα που λειτουργούν, τα οποία επεκτείνονται σταθερά, περιλαμβάνουν όλο και καινούργιες επιστημονικές περιοχές έτσι ώστε, ακόμη και στο δεύτερο επίπεδο των μεταπτυχιακών σπουδών να είναι εντοπισμένη η δυνατότητα παροχής υψηλού επιπέδου σπουδών στη χώρα μας. Το ίδιο και ακόμη πιο πολλαπλασιαστικά δημιουργεί η δυναμική της ένταξης των ΤΕΙ στην ανώτατη εκπαίδευση, της δυνατότητας συνδιοργάνωσης μεταπτυχιακών σπουδών των πανεπιστημίων με τα ΤΕΙ. Φέτος ξεκινούν τα πρώτα κοινά μεταπτυχιακά προγράμματα πανεπιστημίων και ΤΕΙ της χώρας.

Επομένως έχουμε μια πλήρη αλλαγή του τοπίου στην ανώτατη εκπαίδευση έχοντας πια οριστικά αποκτήσει τη διάρθρωση που επιτρέπει στην Ελλάδα τον εικοστό πρώτο αιώνα να μετατρέψει την ανώτατη εκπαίδευση σε κεφάλαιο αναπτυξιακό της χώρας, έχοντας πλέον ιδρύσει πανεπιστημιακά τμήματα σε νέες και δυναμικές κατευθύνσεις, υποκινώντας το δεύτερο κύκλο της διεύρυνσης από το 2002 στο 2010 με τους δύο τομείς, τον πανεπιστημιακό και τον τεχνολογικό, με την ολοκλήρωση των μεταπτυχιακών προγραμμάτων, με την ολοκλήρωση αυτού του μεγάλου και ρωμαλέου και βαθύτατου δημοκρατικού αιτήματος της ελληνικής κοινωνίας για τη δυνατότητα πρόσβασης όλων των Ελληνόπουλων στην ανώτατη εκπαίδευση. Έτσι στην πραγματικότητα έχουμε ένα νέο τοπίο, που περιορίζει αισθητά το ρόλο του ΔΙΚΑΤΣΑ όπως τον ζούμε σήμερα, στις αμέσως επόμενες γενιές των νέων αυτών δεδομένων. Θα υπάρχει δηλαδή μία φυσική φθίνουσα πορεία.

Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι δεν αναδεχόμαστε την ευθύνη για την καθυστέρηση που ως τώρα διέπει το ΔΙΚΑΤΣΑ. Αυτή είναι η πλευρά την οποία προσπαθήσαμε να αντιμετωπίσουμε με το νομοσχέδιο που ψηφίσαμε προ μηνός. Είναι η πλευρά που δημιουργεί μια δυσарέσκεια στον πολίτη. Επειδή γνωρίζουμε την εσωτερική πλευρά του θέματος δεν συμφωνούμε μαζί σας ότι πρέπει να αποδοθούν ευθύνες στη διοίκηση του ΔΙΚΑΤΣΑ. Κύριε Κασσίμη, αναδεχόμαστε εμείς τις ευθύνες, γιατί και η διοίκηση του ΔΙΚΑΤΣΑ ο κ. Λιανός και οι πανεπιστημιακοί, όπως ορθά και σεις αναγνωρίσατε -το αναγνωρίζει και ο Συνήγορος του Πολίτη- εργάζονται χωρίς καμία ιδιαίτερη οικονομική αντιμισθία. Εργάζονται με αφοσίωση με πάθος. Κύριε Ταλιαδούρε, δεν είναι αλήθεια αυτό που αναφέρατε. Συστηματικά πραγματοποιούνται όλες οι συναντήσεις τους και οι λειτουργίες τους. Απλώς υπάρχει αυτός ο φόρτος εργασίας, τον οποίο πιστεύουμε ότι από το Σεπτέμβριο θα καταφέρουμε να τον αντιμετωπίσουμε με ορατά αποτελέσματα.

Τονίζω και πόλι κατηγορηματικά ότι η λειτουργία του ΔΙΚΑΤΣΑ διέπεται από μια διαφανή ανιδιοτελή και έγκυρη λειτουργία ανθρώπων αφοσιωμένων στο καθήκον τους. Είναι άνθρωποι ηθικά αδιάβλητοι και ως τώρα αντιμετωπίζουν ένα ιδιαίτερα βαρύ έργο. Σας έδωσα πριν στοιχεία για το πού βρίσκεται το πρωτόκολλο του ΔΙΚΑΤΣΑ. Σε έναν υπάλληλο σήμερα αντιστοιχούν εννιακόσιες τριάντα υποθέσεις.

Προτείνω, λοιπόν, να κρατήσουμε ως δεδομένο ότι το ΔΙΚΑΤΣΑ είναι ένας θεσμός προστασίας των συμφερόντων και της αξίας των πτυχίων στην ελληνική ανώτατη εκπαίδευση. Είναι ένας θεσμός επιβοηθητικός όσων προσφεύγουν στις υπηρεσίες του. Είναι ένας θεσμός αναντικατάστατος. Πρέπει να βελτιωθεί και αυτό κάνουμε ήδη με όλες τις ενέργειές μας και με τη νομοθεσία που προ μηνός ψηφίσαμε.

Κυρίως όμως με το σύνολο της πολιτικής μας, με την ενδυνάμωση της ανώτατης εκπαίδευσης προσπαθούμε να αφαιρέσουμε από το ΔΙΚΑΤΣΑ τον κεντρικό λόγο ύπαρξής του, που προέκυπτε από το άλυτο πρόβλημα της υπερβάλλουσας ζήτησης και της μικρής προσφοράς στην ανώτατη εκπαίδευση. Αυτή η υπέροχη προσπάθεια από το 1994 μέχρι το 2002, προσπάθεια που έχει οδηγήσει από τους είκοσι τρεις χιλιάδες εισακτέους από το 1993 στους ογδόντα τρεις χιλιάδες τώρα δημιουργεί μια πραγματικότητα δυναμικής πορείας.

Τέλος είναι λάθος αυτό που ειπώθηκε και δημιουργεί σύγχυση μεταξύ των αναγνωρίσεων με βάση την οδηγία 89/48 των επαγγελματικών δικαιωμάτων και μεταξύ της ακαδημαϊκής ισότητας των σπουδών. Το λέω απλώς για την ουσία της συζήτησης και για τα Πρακτικά. Αυτό που κάνει το ΔΙΚΑΤΣΑ στην ανώτατη εκπαίδευση δεν πρέπει να το συγχέουμε με αυτό που κάνει το Συμβούλιο Αναγνώρισης Επαγγελματικών Ισοτιμιών κατ'εφαρμογή της οδηγίας 89/48. Πρόκειται για δύο εντελώς διαφορετικές διαδικασίες. Το λέω αυτό για να μην επανέρθετε εδώ με κοινοβουλευτικό έλεγχο, κύριε Ταλιαδούρε. Αυτό που αναγράφεται ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θέτει θέμα για την Ελλάδα είναι ακριβές αλλά κατά ένα εντελώς διαφορετικό σκέλος σε σχέση με την ευθύνη της πολιτείας.

Είναι ακριβές ότι το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας αρνείται να εγγράψει στους κόλπους του ως μέλη ορισμένους εξ εκεί-

νων οι οποίοι έχουν αναγνωρίσει τα επαγγελματικά τους δικαιώματα το Συμβούλιο Αναγνώρισης.

Άρα αν κάποιος από αυτούς που έλαβαν την επαγγελματική αναγνώριση μέσω της δημιουργηθείσης επιτροπής, κατ'εφαρμογή της οδηγίας 89/48, προσφύγει στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο είναι πράγματι πιθανόν να δικαιωθεί. Βέβαια αυτό δεν είναι θέμα ευθύνης της ελληνικής Κυβέρνησης ή της ελληνικής πολιτείας, διότι επαναλαμβάνω ότι έχουν ληφθεί όλα τα μέτρα και είναι πλήρης η προσαρμογή της χώρας μας στην κοινοτική οδηγία.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κλείνοντας θα ήθελα να πω ότι θεωρώ ότι έχει ήδη δοθεί απάντηση στα θέματα που έθεσε η Αξιωματική Αντιπολίτευση μέσω της προ μηνός ψηφισθείσας σ'αυτήν την Αίθουσα νομοθεσίας.

Είναι θέμα ελάχιστου χρόνου να αρχίσει να φαίνεται η βελτίωση στο ΔΙΚΑΤΣΑ, και να λειτουργήσουν οι ομαδοποιήσεις των αναγνωρίσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επίσης είναι θέμα χρόνου η δημιουργία επιπέδους ενός οργανισμού με αυτοτελές διοικητικό προσωπικό.

Πιστεύουμε βάσιμα ότι δεν θα χρειαστεί, όπως ειπώθηκε, να επανέλθουμε εδώ σε ένα χρόνο για να αναφέρουμε τα ίδια προβλήματα και ότι η δημιουργική εφαρμογή αυτών των νομοθετικών προβλέψεων θα δικαιώσει το ρόλο του ΔΙ.ΚΑ.ΤΣΑ. επί της ουσίας, παρακάμπτοντας τα έντονα προβλήματα λειτουργικότητας που όντως παρουσίαζε έως σήμερα και ελπίζουμε ότι σύντομα θα αποτελέσουν παρελθόν.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Εμμανουήλ Κεφαλογιάννης έχει το λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ξεκινώντας θα ήθελα να επαινέσω το αυτονόητο που αφορά το γεγονός της σημερινής παρουσίας και του Υπουργού και του Υφυπουργού Παιδείας, προκειμένου να απαντήσουν σε μια ερώτηση πολύ σπουδαία για την Αντιπολίτευση, και όχι μόνο, σχετική με το ΔΙ.ΚΑ.ΤΣΑ. Αυτό ασφαλώς είναι κάτι πολύ θετικό και θέλουμε να το σημειώσουμε.

Όμως, φαίνεται ότι ήλπιζα ότι ο κύριος Υπουργός και ο κύριος Υφυπουργός θα άκουγαν τα εμπειριστάτα επηρεάσματα και τις αιτιάσεις της Αντιπολίτευσης σ' αυτό το πολύ σημαντικό θέμα.

Ο κύριος Υπουργός στην ομιλία του είπε βέβαια κάποια πράγματα για το ΔΙ.ΚΑ.ΤΣΑ. και προσπάθησε να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα και στο τέλος μας έκανε και μια γενική έκθεση των πεπραγμένων του Υπουργείου του, δεν ακούσαμε όμως τη λύση για το μεγάλο και ζωτικό πρόβλημα, που αντιμετωπίζουν χιλιάδες φοιτητές. Εσείς ο ίδιος, κύριε Υπουργέ, είπατε τον αριθμό. Μόνο για φέτος και μέχρι τώρα, πάνω από είκοσι χιλιάδες οικογένειες ταλαιπωρούνται με την αναγνώριση των πτυχίων.

Εμείς, κύριε Υπουργέ, τα θέματα της παιδείας δεν θέλουμε να τα βάλουμε σε πολιτική αντιπαράθεση. Θέλουμε να αποτελούν ένα χώρο συναίνεσης και συνεργασίας. Όμως, χρειάζεται και η δική σας η βοήθεια.

Αναφέρατε το νόμο ο οποίος ψηφίστηκε πριν από μερικούς μήνες. Πρόκειται για ένα νόμο «σκούπα», όπως ονομάστηκε τότε, στον οποίο οι συνάδελφοι Βουλευτές, δεν μπορούσαν καν να δώσουν έναν τίτλο και στον οποίο εσείς απλά είχατε συμπεριλάβει στο γενικό νομοσχέδιο για τον ΟΣΚ ένα άρθρο, το άρθρο 5, που αναφερόταν στο ΔΙΚΑΤΣΑ. Και αυτό το ψηφίσαμε.

Όμως, λύνει τα θέματα του ΔΙΚΑΤΣΑ αυτή η αποσπασματική ρύθμιση την οποία φέρατε σε ένα νομοσχέδιο που είχε κάθε λογής θέμα μέσα; Νομίζω πως όχι.

Πριν μπω όμως, κύριε Πρόεδρε, στο θέμα του ΔΙΚΑΤΣΑ, θα ήθελα να απαντήσω σε μερικές παρατηρήσεις που έκανε ο κύριος Υπουργός. Υπερηφανεύτηκε ότι η Ελλάδα κατέχει το υψηλότερο ποσοστό στην Ευρωπαϊκή Ένωση στο θέμα της εισαγωγής φοιτητών στην ανώτατη εκπαίδευση.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Συμμετοχής. Το 58%.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Συμμετοχής.

Κύριε Πρόεδρε και κύριε Υπουργέ, εσείς γνωρίζετε πολύ καλύτερα από τον καθένα, είστε άλλωστε και εκπαιδευτικός, ότι αυτό το θέμα δεν είναι θέμα ποσότητας. Είναι θέμα ποιότητας.

Όσοι από εμάς έτυχε να σπουδάσουν σε πανεπιστήμια του εξωτερικού το γνωρίζουν. Και εγώ είχα αυτήν τη δυνατότητα, στηριζόμενος στην ελληνική οικογένεια, στη μεγάλη μεσαία τάξη, που μετρημένα σακάκια έστειλε –και εσάς και εμένα από την επαρχία– στα πανεπιστήμια του εξωτερικού, για να δούμε πώς λειτουργεί το σύστημα. Σίγουρα το θέμα της ποιότητας δεν είναι το καλύτερο για την Ελλάδα.

Επίσης, γνωρίζετε πολύ καλά ότι μόλις πρόσφατα ανακοινώθηκαν τα αποτελέσματα των εισαγωγικών εξετάσεων που έγιναν πριν από ένα μήνα. Και εσείς γνωρίζετε πολύ καλύτερα από μένα ότι 45% των μαθητών έγραψαν κάτω από τη βάση. Γνωρίζετε, επίσης, ότι πέρυσι το 50% αυτών που πέτυχαν στις εισαγωγικές εξετάσεις για τα Τ.Ε.Ι. δεν ενεγράφησαν. Άρα εδώ παίζουμε με τα νούμερα. Θα θυμηθώ τη ρήση του μακαρίτη Γεωργίου Παπανδρέου, ο οποίος έλεγε: «Εκεί όπου ευημερούν οι αριθμοί φθίνουν –δεν θα πω οι άνθρωποι– τα πράγματα.»

Μιλήσατε για την ίδρυση νέων τμημάτων και νέων πανεπιστημίων. Σαράντα επτά τον αριθμό. Ανακοινώθηκε προχθές από τον Πρωθυπουργό η ίδρυση του Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας και του Πανεπιστημίου Ανατολικής Στερεάς Ελλάδας. Για πρώτη φορά φέτος θα λειτουργήσει το Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου. Γνωρίζετε ότι χρειάζονται 100 δισεκατομμύρια δραχμές για την κατασκευή των κτιρίων και του εξοπλισμού; Γνωρίζετε ότι κάθε χρόνο χρειάζονται 30 δισεκατομμύρια δραχμές για τις ετήσιες δαπάνες των πανεπιστημίων αυτών;

Μπορείτε να πείτε στην Εθνική Αντιπροσωπεία τι θα γίνει μετά το 2006, όταν σταματήσει και το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης; Διότι με το να ανακοινώνουμε την ίδρυση σχολών, κάθε νόμος και σχολή πανεπιστημιακή, όπως λεγόταν παλιά «κάθε πόλη και στάδιο» –ανακοινώθηκε και η ίδρυση Τ.Ε.Ι. στα Επτάνησα– δεν λύνεται το πρόβλημα της παιδείας. Θα έλεγε κανείς ότι, αν αυτές οι καινούριες σχολές δεν πατούν στα πόδια τους γερά, ουσιαστικά μειώνονται και υποβαθμίζονται οι παρεχόμενες υπηρεσίες στο χώρο της εκπαίδευσης.

Ας έρθουμε, όμως, και στο θέμα του ΔΙΚΑΤΣΑ. Είναι γνωστή σε όλους, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ταλαιπωρία χιλιάδων φοιτητών. Είναι γνωστές οι καθυστερήσεις σε χιλιάδες αποφάσεις. Είναι γνωστή η συναλλαγή, που έχει καταγγελλθεί πολλές φορές ότι γίνεται στο ΔΙΚΑΤΣΑ. Αυτά είναι πια κοινός τόπος.

Εσείς, κύριε Υπουργέ, είχατε την ευκαιρία προχθές στο Κ.Τ.Ε. Παιδείας του ΠΑΣΟΚ να ακούσετε ακριβώς τα ίδια πράγματα, που λένε σήμερα οι συνάδελφοι Βουλευτές, από τους αγγιχτούς συναδέλφους που ανήκουν στο συγκεκριμένο Κ.Τ.Ε. του Κόμματός σας. Είπαν ή δεν είπαν τα ίδια πράγματα; Έβαλαν ή δεν έβαλαν τον ίδιο προβληματισμό; Κατέληξαν ή δεν κατέληξαν στα ίδια συμπεράσματα; Προχθές το είχατε το Κ.Τ.Ε.. Είναι δηλαδή μόνο αιτιάσεις της Αντιπολίτευσης; Όπως και οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, έτσι και οι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, κινούνται μέσα στην κοινωνία, αφουγκράζονται την κοινή γνώμη, παίρνουν τις πληροφορίες τους, ασκούνται σε αυτούς πιέσεις.

Επιτέλους, πρέπει να αλλάξει αυτό το πλαίσιο λειτουργίας του ΔΙΚΑΤΣΑ! «Ονειδός» το χαρακτηρίζουν οι γονείς. Συμφωνώ μαζί σας ότι έγινε, για να υπηρετήσει ένα συγκεκριμένο σκοπό και είναι νόμος όχι του 1979, που είπατε, αλλά είναι νόμος του 1977. Είναι ο νόμος 741/1977, που τροποποιήθηκε το 1985.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Το 1979.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Δεν έχει σημασία τώρα η ημερομηνία, αν είναι δηλαδή του 1977 ή του 1978 ή του 1979. Μιλάμε για έναν οργανισμό, ο οποίος λειτουργεί πάνω από εικοσιπέντε χρόνια. Είστε ευχαριστημένοι από τη λειτουργία του; Αυτό επιθυμείτε να υπάρχει στο χώρο της παιδείας; Αυτές οι υπηρεσίες θέλετε να προσφέρονται; Επιθυμείτε δηλαδή εσείς να φρενάρετε κάθε χρόνο, για ένα και πλέον έτος, νέους ανθρώπους, οι οποίοι θέλουν να βγουν στην παραγωγή, θέλουν να οργανώσουν τη ζωή τους και να κάνουν επαγγελματική στα-

διοδρομία; Αυτή είναι η υπηρεσία που θα προσφέρουμε στην ελληνική κοινωνία και οικονομία;

Ασφαλώς δεν πρέπει να είστε ευτυχείς. Αυτές τις αποσπασματικές ρυθμίσεις εμείς τις ψηφίσαμε. Όμως, δεν μπήκατε στον κόπο να διαβάσετε αυτά που σας λέει η Αντιπολίτευση όλο αυτό το διάστημα; Ανέτρεξα στις ερωτήσεις και στις επερωτήσεις. Είδα δεκάδες ερωτήσεις του κ. Ταλιαδούρου, της κας Γιαννάκου, του κ. Καλούδη και άλλων συναδέλφων, και της Αντιπολίτευσης και της Συμπολίτευσης. Εσείς δηλαδή αυτά όλα τα πετάτε στο καλάθι των αχρήστων;

Έρχεται, όμως, τώρα με την ειδική του έκθεση ο Συνήγορος του Πολίτη. Όποιος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διαβάσει τι λέει αυτή η έκθεση δεν θα είναι περήφανος ούτε για τη διαδρομή της Κυβέρνησης όλα αυτά τα χρόνια ούτε για τις παρεχόμενες υπηρεσίες στο χώρο της παιδείας.

Θα σας διαβάσω μερικά αποσπάσματα της έκθεσης, που έγινε πριν από ένα μήνα, δηλαδή τον Ιούνιο του 2002. Στην παράγραφο 3 λέει: «Από τη διερεύνηση των φακέλων απλών πολιτών, από 01/10/1998 έως 31/12/2001 διαπιστώθηκε –λέει ο Συνήγορος του Πολίτη– μια σειρά οργανικών και διαδικαστικών προβλημάτων σε όλο το φάσμα της ακολουθούμενης διαδικασίας αναγνώρισης τίτλων σπουδών της αλλοδαπής».

Και εντοπίζει τρεις βασικές κατηγορίες: Πρώτον, παρατηρείται μεγάλη καθυστέρηση κατά τη διεκπεραίωση των αιτημάτων του πολίτη, λέει ο Συνήγορος του Πολίτη. Δεύτερον, η επικοινωνία με τους πολίτες είναι ελλιπής. Τρίτον, υπάρχει πρόβλημα στη γενικότερη λογική που διέπει τη διαδικασία της αναγνώρισης των τίτλων σπουδών. Και συνεχίζει: «Με το παρόν καθεστώς, το χρονικό διάστημα που μεσολαβεί από τη στιγμή της υποβολής της αίτησης έως την παραλαβή της πράξης αναγνώρισης προσεγγίζει κατά μέσον όρο τους οκτώ με δέκα μήνες».

Αυτά τα λέει ο Συνήγορος του Πολίτη, δεν τα λέει η Νέα Δημοκρατία, δεν τα είπαν οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ στο προχθεσινό ΚΤΕ! Τα λέει ο Συνήγορος του Πολίτη.

Παρακάτω: «Στο σημείο αυτό πρέπει να αναφερθεί ότι το ΔΙΚΑΤΣΑ δεν έχει εξαιρεθεί από την προθεσμία των εξήντα ημερών που θέτει ο Νόμος –της Νέας Δημοκρατίας, σας θυμίζω εγώ– 1943/1991 για τη διεκπεραίωση των υποθέσεων». Είναι δηλαδή και παράνομο το ΔΙΚΑΤΣΑ. Με βάση το νόμο και την έκθεση του Συνηγόρου του Πολίτη, μέσα σε εξήντα μέρες όφειλε να απαντήσει σε κάθε ενδιαφερόμενο. Καταλαβαίνετε τι θα γίνει, αν γίνουν είκοσι χιλιάδες προσφυγές από όλες αυτές τις οικογένειες που ταλαιπωρούνται;

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Έχετε καταφέρει ποτέ να δείτε εσείς τον Πρόεδρο του ΔΙΚΑΤΣΑ;

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Τα λέει παρακάτω η έκθεση του Συνηγόρου του Πολίτη.

Κύριοι συνάδελφοι, εγώ δεν σας λέω τι λέει η Νέα Δημοκρατία, δεν σας λέω τι έγραψαν οι συνάδελφοι στις ερωτήσεις τους, σας λέω τι λέει η έκθεση του Συνηγόρου του Πολίτη.

Παρακάτω, στο σημείο 3.2, λέει ο Συνήγορος του Πολίτη: «Το ΔΙΚΑΤΣΑ αδυνατεί πρώτον να παρέχει στους ενδιαφερόμενους προφορική ή και γραπτή ενημέρωση για την πορεία των υποθέσεων τους; Δεύτερον, να τους γνωστοποιεί τους λόγους της μεγάλης καθυστέρησης που παρατηρείται στη διεκπεραίωσή της. Και τρίτον, σε ορισμένες περιπτώσεις, να τους ειδοποιήσει έγκαιρα για τη συμπλήρωση των φακέλων τους».

Και συνεχίζει ο Συνήγορος του Πολίτη με αυτό που είπατε εσείς, κύριε Παυλίδη: «Λόγω φόρτου εργασίας η τηλεφωνική επικοινωνία με το κέντρο είναι ιδιαίτερα δυσχερής. Το ίδιο ισχύει και για την προσωπική επαφή με τους αρμοδίους χειριστές των υποθέσεων». Και τέλος, λέει ο Συνήγορος του Πολίτη: «Οι πολίτες παραπονούνται για αναρμόστη συμπεριφορά ορισμένων υπαλλήλων του κέντρου».

Τι κάνει το Υπουργείο σας; Όταν διαβάζετε όλα αυτά τα πράγματα στην έκθεση του Συνηγόρου του Πολίτη, πείτε μου τι κάνει το Υπουργείο σας; Θα ξαναμπούμε στη λογική ότι ο Υπουργός και ο Υφυπουργός Παιδείας απλώς προεδρεύουν; Εσείς δεν διορίζετε τον Πρόεδρο του ΔΙΚΑΤΣΑ; Εσείς δεν έχετε την πλήρη ευθύνη και εποπτεία; Είναι ή δεν είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου υπό την εποπτεία του Υπουργείου σας;

Είστε ευτυχείς, είστε υπερήφανοι, όταν αυτά λέγονται από το Συνήγορο του Πολίτη;

Παρακάτω, στο σημείο 3.3.10 της έκθεσης του Συνηγόρου του Πολίτη, για την εφαρμογή δικαστικών αποφάσεων, λέει: «Παρά τη ρητή επιταγή του Συντάγματος, άρθρο 95, παράγραφος 5, για άμεση συμμόρφωση της διοίκησης με τις δικαστικές αποφάσεις, το ΔΙΚΑΤΣΑ συχνά δεν εφαρμόζει στην ουσία σχετικές αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας».

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΣΟΥΛΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεν είναι ακριβές αυτό.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ωραία.

Η Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας εξέτασε την έκθεση του Συνηγόρου του Πολίτη και ομόφωνα την ενέκρινε, συμπεριλαμβανομένων και αυτών των εκθέσεων για το ΔΙΚΑΤΣΑ. Κάντε ένα αίτημα στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας και να μας πείτε γιατί ομόφωνα η επιτροπή αυτή, με τους Βουλευτές όλων των κομμάτων, ενέκρινε τις εκθέσεις του Συνηγόρου του Πολίτη.

Τότε να ξανακαλέσουμε το Συνήγορο του Πολίτη για να δούμε πού έχει ανακρίβειες αυτό το πόρισμα. Κάντε αυτό το αίτημα. Σας περιμένουμε στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας να μας πείτε τις αιτιάσεις σας στο πόρισμα αυτό.

Πιο κάτω στην έκθεση του Συνηγόρου του Πολίτη, στο σημείο 3-4 που αναφέρεται στα βαθύτερα αίτια των προβλημάτων λέει: «Απ' όσα εκτέθηκαν παραπάνω διαπιστώνεται ότι αφ' ενός ο συνδυασμός της διαδικασίας από το ΔΙΚΑΤΣΑ και από την αναγνώριση των τίτλων και αφ' ετέρου η ανεπάρκεια υλικο-τεχνικής υποδομής και των μεγάλων ελλείψεων στη στελέχωση, έχουν δημιουργήσει σοβαρά διοικητικά και οργανωτικά προβλήματα, τα οποία δεν επιτρέπουν στο κέντρο να ανταποκριθεί με επάρκεια στην αποστολή του. Η πολυπλοκότητα των διαδικασιών οδηγεί αναπόδραστα σε αδιαφάνεια, δημιουργώντας στους πολίτες ακόμα και το αίσθημα της αυθαιρεσίας». Ο Συνήγορος του Πολίτη τα λέει αυτά, δεν τα λέω εγώ, κύριοι συνάδελφοι. Αυτά βγαίνουν από την έρευνα που έκανε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πέραν από βέβαιο ότι με τις ρυθμίσεις που πρότεινε η Κυβέρνηση στη Βουλή, πριν μερικούς μήνες, δεν λύνεται το πρόβλημα. Εμείς είμαστε στη διάθεσή σας. Ήδη σας έχουμε κάνει προτάσεις, σας είπε ο κ. Ταλιαδούρος την περιλήψη αυτών των προτάσεων. Θέλουμε να συνεργαστούμε μαζί σας για να απαλλάξουμε δεκάδες χιλιάδες συμπολίτες μας απ' αυτή την ταλαιπωρία που ανάγλυφα αναφέρεται στην έκθεση του Συνηγόρου του Πολίτη.

Πάρτε, όμως, την πρωτοβουλία αυτή. Είμαστε στη διάθεσή σας. Εμείς σαν Νέα Δημοκρατία, ειδικά σε θέματα που είναι εθνικού ενδιαφέροντος, που είναι πέρα και πάνω από κόμματα, δεν ακολουθούμε την ανεδαφική, πρωτόγονη και αν θέλετε και εφηβική συμπεριφορά του κυβερνώντος κόμματος που αρνείται τα πάντα.

Θέλουμε τη συνεργασία, θέλουμε τη συναίνεση. Σας προσφέρουμε και το δικό μας στελεχειακό δυναμικό. Να πάρουμε μαζί τις αποφάσεις, αν αυτό είναι ένα θέμα που σας ανησυχεί, ώστε να μην επιωμιστεί το πολιτικό κόστος. Πάρτε όμως την πρωτοβουλία άμεσα, διότι σε ένα χρόνο θα είμαστε πάλι εδώ, θα συζητούμε τα ίδια θέματα και δεκάδες χιλιάδες συμπολιτών μας θα ταλαιπωρούνται σε ουρές, θα αναγκάζονται να κάνουν συναλλαγές κάτω από τα τραπέζια –γιατί και αυτές γίνονται και το γνωρίζετε πολύ καλά– και σίγουρα δεν θα εξυπηρετούνται από έναν οργανισμό όπως είναι το ΔΙΚΑΤΣΑ, που εσείς εποπτεύετε. Και ασφαλώς δεν θα τιμάτε μια χώρα που θέλει να συγκαταλέγεται ανάμεσα στις είκοσι πέντε πιο προηγμένες χώρες του κόσμου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Να δώσουμε πέντε λεπτά στον κύριο Υπουργό για να απαντήσει. Έχει το δικαίωμα.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Όχι, κύριε Πρόεδρε, θα μιλήσω μετά τον κ. Κωνσταντίνου.

ΦΩΛΩΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Δεν κατάλαβα καλά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Μου ζήτησε το λόγο ο κύριος Υπουργός να δώσει μια απάντηση, αλλά δεν πειράζει θα γίνει όπως θέλετε.

Ο κ. Κωνσταντίνου, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, έχει το λόγο.

ΦΛΩΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πρέπει να ομολογήσω ευθύς εξαρχής ότι ο τρόπος με τον οποίο αναπτύχθηκε η επερώτηση της Νέας Δημοκρατίας για το ΔΙΚΑΤΣΑ, το γνωστό Διαπανεπιστημιακό Κέντρο Αναγνώρισης Τίτλων Σπουδών Αλλοδαπής, και ιδιαίτερα η ανάπτυξη που έγινε από τον Κοινοβουλευτικό της Εκπρόσωπο προκαλεί εύλογα ερωτήματα που θα προσπαθήσω να θέσω στη συνέχεια.

Θέλω να σας θυμίσω, κύριε Πρόεδρε, ότι τα δεκαπέντε λεπτά που είχε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας χρησιμοποιήθηκαν τα μιν πρώτα πέντε σε θέματα που δεν είχαν σχέση με το ΔΙΚΑΤΣΑ...

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Απάντησα στον κύριο Υπουργό.

ΦΛΩΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Μείνετε ήσυχος θα έχετε την ευκαιρία να απαντήσετε.

Τα τελευταία πέντε λεπτά στην έκθεση του Συνηγόρου του Πολίτη και καθόλου από τα δεκαπέντε λεπτά στην επερώτηση αυτή καθεαυτή ή ελαχιστότατα στην επερώτηση αυτή καθ'αυτή.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Βασικώς, πιο πολύ για το ΔΙΚΑΤΣΑ μίλησα...

ΦΛΩΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Κύριε Κεφαλογιάννη, μείνετε ήσυχος. Θα μιλήσω γι' αυτά που είπατε. Μην διακόπτετε.

Είναι φανερό, λοιπόν, η προσπάθεια του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας που ακριβώς στόχευε. Ο στόχος της παρέμβασης ήταν να συλλέξει περιπτώσεις από δω κι από κει, κατά προτίμηση αρνητικές περιπτώσεις, -βεβαίως, υπάρχουν αρνητικές περιπτώσεις- και να οδηγηθεί κατά την κρίση της Νέας Δημοκρατίας εκ του ασφαλούς στο συμπέρασμα ότι τίποτα δεν γίνεται. Η γνωστή καταστροφολογική, μηδενιστική λογική και για τα θέματα του Υπουργείου Παιδείας, στην περίπτωση μας του ΔΙΚΑΤΣΑ!

Αντιλαμβάνομαι τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, που δεν αναφέρθηκε στο κύριο θέμα που έθεσε ο Υπουργός, στο θέμα της δομής, της λειτουργίας της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, τον αριθμό των φοιτητών που υπήρχαν δέκα χρόνια πριν και τον υπερτριπλασιασμό που έγινε σ' αυτό το διάστημα με τη διάθεση των απαραίτητων και ανάλωτων κονδυλίων, στην ανυπαρξία πριν από μερικά χρόνια μεταπτυχιακών σπουδών και στο πώς -με αριθμούς που ήδη ο Υπουργός Παιδείας έδωσε εδώ στη Βουλή- έχουν αυξηθεί υπέρμετρα τα μεταπτυχιακά προγράμματα με τη διάθεση επίσης των απαραίτητων κονδυλίων, στο τι γινόταν μέχρι το 1993 κ.ο.κ., τα οποία βεβαίως ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας δεν ένωσε καν την ανάγκη να υπερασπιστεί, να υπερασπιστεί την τότε κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Υπάρχει όμως κι ένα άλλο θέμα που θα ήθελα να θέσω, κύριε Πρόεδρε. Πριν από ένα μήνα, με αφορμή την αλλαγή χαρακτήρα, καθεστώτος και κατεύθυνσης του Οργανισμού Σχολικών Κτιρίων, ψηφίσαμε και την αλλαγή του ΔΙΚΑΤΣΑ. Και πράγματι είναι ακριβές ότι τότε η Νέα Δημοκρατία συνηγόρησε. Τι όμως συνέβη, ενώ ένα μήνα πριν ψηφίστηκε όλη αυτή η αλλαγή στην οποία αναφέρθηκε ο Υπουργός και δεκαπέντε μέρες ακριβώς μετά η Νέα Δημοκρατία κατέθεσε αυτή την επίκαιρη επερώτηση; Μήπως φοβάται η Νέα Δημοκρατία αυτές τις ρυθμίσεις που έκανε η Κυβέρνηση; Αν θέλετε να δεχθώ ότι το ΠΑΣΟΚ το έκανε με καθυστέρηση, δεν έχω καμία αντίρρηση να το δεχθώ. Αν θέλετε μάλιστα να φθάσετε στο σημείο να ψέξετε εμάς τους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ για το ότι μεταφέρουμε στην Κυβέρνηση -στην περίπτωση μας στον παρόντα Υπουργό- είτε μέσα από τα όργανα του ΠΑΣΟΚ, είτε μέσα από θεσμούς διαφανείς, γνωστούς, όπως είναι οι ΚΤΕ, τα μηνύματα της κοινωνίας, όπου λέμε στους αρμόδιους υπουργούς και στην περίπτωση μας στον Υπουργό Παιδείας ότι με το ΔΙΚΑΤΣΑ υπάρχει πρόβλημα και το μεταφέρουμε και καταθέτουμε ερωτήσεις, αυτό αντί να αποτελεί έπαινο για τους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, προσπαθείτε

να το χρησιμοποιήσετε...

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Άριστα πράττετε. Μα, είναι έπαινος.

ΦΛΩΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Αφήστε, κύριε Κεφαλογιάννη. Τον έπαινο το δικό σας δεν τον έχουμε τόσο ανάγκη εμείς στο ΠΑΣΟΚ, τον έπαινο του λαού έχουμε ανάγκη.

Αυτό, λοιπόν, αντί να προσπαθήσετε να το αποσιωπήσετε, το εμφανίζετε και ως κριτική προς την Κυβέρνηση; Μα, αν ένας Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ δεν μεταφέρει μηνύματα στον Υπουργό Παιδείας, στον Υπουργό Γεωργίας, στον Υπουργό Οικονομικών κ.ο.κ από αυτά που λαμβάνει από την κοινωνία, τότε πού θέλετε να περιορίσετε το ρόλο του Βουλευτή; Και βεβαίως μεταφέραμε μηνύματα. Και βεβαίως οι συνάδελφοί μου του ΠΑΣΟΚ - και προς τιμήν τους- είπαν στον Υπουργό Παιδείας ότι υπάρχει πρόβλημα με τη λειτουργία και κυρίως με την αποτελεσματικότητα του ΔΙ.ΚΑ.ΤΣΑ. Δεν περιμέναμε να διαβάσουμε την έκθεση του Συνηγόρου του Πολίτη.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ)

Αυτά, λοιπόν, μην προσπαθείτε να τα στρέψετε εναντίον μας!

Επανερχομαι, όμως, σε αυτά που είπατε, ότι δηλαδή όλα αυτά δείχνουν ότι το Υπουργείο Παιδείας και ο παρών Υπουργός διαπίστωσαν, πήραν τα μηνύματα και έκαναν τις απαραίτητες θεσμικές παρεμβάσεις. Γιατί αυτό σας παραξένεψε και μετά από δέκα πέντε μέρες ακριβώς -το επαναλαμβάνω- καταθέσατε αυτήν την επίκαιρη επερώτηση;

Μήπως φοβάστε ότι σε σύντομο χρονικό διάστημα το ΔΙΚΑΤΣΑ θα αρχίσει να ξεμπλοκάρεται; Μήπως φοβάστε ότι πράγματι περίπου το 40% των τίτλων ή των προβλημάτων που κατατίθενται στο ΔΙΚΑΤΣΑ προέρχονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση και αυτά τα προβλήματα -ομαδοποιούμενα πλέον- θα μπορούν να έχουν γρήγορη και άμεση απάντηση και συνεπώς ένας σημαντικός φόρτος εργασίας των ανθρώπων που εργάζονται εκεί θα φύγει και θα υπάρχει άμεση απάντηση κι άμεση ανταπόκριση;

Από την άλλη μεριά, χωρίς να θέλω να γίνω εγώ υπερασπιστής του ΔΙΚΑΤΣΑ -και σε κάθε περίπτωση δεν θέλω εγώ να γίνω τέτοιος υπερασπιστής, όπως ίσως και εξ ανάγκης έγινε ο κύριος Υπουργός- πρέπει να πούμε ότι το ΔΙΚΑΤΣΑ πρέπει να προστατεύσει όχι μόνο τους Έλληνες που σπουδάζουν στο εσωτερικό, αλλά και τους Έλληνες που σπουδάζουν στο εξωτερικό, σε πανεπιστήμια του εξωτερικού, τα οποία δεν μπορεί να ταυτίζονται, να «ισοφαρίζονται» -να πω έτσι αυτή τη λέξη- να θεωρούνται δηλαδή ίσα με πανεπιστήμια αμφίβολης ποιότητας.

Αυτό είναι αναγκαίο να συμβεί. Δεν ισχυρίζομαι βεβαίως ότι αυτό γίνεται κατά τον καλύτερο τρόπο, όχι τόσο σε ό,τι αφορά την ουσία, αλλά σε ό,τι αφορά την ταχύτητα περαίωσης των υποθέσεων. Κι αυτό, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να σας παρακαλέσω να το δείτε όσο γίνεται πιο αυστηρά, όσο γίνεται πιο γρήγορα και αν μπορείτε -και αυτό είναι η κατάληξη- όσο γίνεται πιο αποτελεσματικά.

Παρ' όλο που ο χρόνος πιέζει, θα ήταν παράλειψη να μην καταλήξω με αυτό που έκανε το Υπουργικό Συμβούλιο πριν από λίγες μέρες. Και αναφέρομαι στις ανακοινώσεις που ήδη έκανε ο Πρωθυπουργός για την πορεία της εκπαίδευσης την επόμενη δεκαετία, τη δημιουργία νέων τμημάτων, νέων σχολών, νέων πανεπιστημίων. Θα ήθελα αυτό να μην υποβαθμιστεί.

Τελειώνω με το εξής: Όσο περισσότερο ανοίγει η τριτοβάθμια εκπαίδευση, όσο περισσότερο δυνατότητα πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση δίνεται σε όλους τους Έλληνες, όσο αυξάνει ο αριθμός των ατόμων που έχουν πρόσβαση σ' αυτό, τόσο περισσότερο θα μειώνεται και η ανάγκη προσφυγής στο ΔΙΚΑΤΣΑ. Αυτό λέει η απλή λογική! Βεβαίως θα υπάρχουν τέτοιες περιπτώσεις, ίσως και πολλές -και αυτό νομίζω ότι είναι γεγονός που θα συμβεί- δεν θα είναι όμως με την ένταση που υπάρχει τώρα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ)

Και θα παρατηρήσατε κι εσείς, κύριε συνάδελφοι και κύριε Πρόεδρε, ότι επ' αυτών η Νέα Δημοκρατία δεν είπε τίποτα! Ούτε απολογήθηκε γιατί επί ημερών της, το 1993, είχε εισαγω-

γή μόνο εικοσιπενήν χιλιάδες φοιτητές έναντι ογδόντα τριών χιλιάδων πεντακοσίων φοιτητών που εισήχθησαν το 2002, αλλά ούτε έναντι των δαπανών της απόφασης της Κυβέρνησης, του ανοίγματος της εκπαίδευσης έτι περαιτέρω αυτή τη δεκαετία που διερχόμαστε!

Για τι, λοιπόν, τοποθετήθηκε η Νέα Δημοκρατία; Αντιπολίτευση για την αντιπολίτευση, περιπτώσιολογία για να κάνει αντιπολίτευση, για να τα μηδενίσει! Κατά τα άλλα, φραστικά, λέει ότι δήθεν «εμείς δεν θέλουμε να κάνουμε αντιπολίτευση σε θέματα ευαίσθητα, όπως είναι η παιδεία»!

Είναι ακριβώς το αντίθετο, κύριε Πρόεδρε! Η Νέα Δημοκρατία, δηλαδή, δεν κάνει τίποτα άλλο από το να κάνει αντιπολίτευση, δεν κάνει τίποτα άλλο από το να μηδενίζει, δεν κάνει τίποτα άλλο από το να παραγνώνει τα θετικά βήματα και στα καίρια προβλήματα που αφορούν στο μέλλον του τόπου να μην τοποθετείται! Αυτή είναι η πρακτική της Νέας Δημοκρατίας, δυστυχώς, σε όλα, αλλά ακόμα δυστυχέστερα αυτή είναι η τοποθέτησή της για τα θέματα της παιδείας!

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε,...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κύριε Υπουργέ, η συζήτηση της επερώτησης είναι οργανωμένη συζήτηση. Δεν μπορείτε τώρα να πάρετε το λόγο. Θα μιλήσει ο κ. Ταλιαδούρος για οκτώ λεπτά, μετά θα μιλήσετε εσείς για δεκατρία λεπτά, στη συνέχεια ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας και θα κλείσετε εσείς τη συζήτηση έχοντας πέντε λεπτά στη διάθεσή σας.

Ορίστε, κύριε Ταλιαδούρο, έχετε το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, εκπλήσσομαι από την τοποθέτηση τόσο του κυρίου Υπουργού όσο και του κυρίου Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Πρώτα απ' όλα φαίνεται ότι η έκθεση του Συνηγόρου του Πολίτη δεν είχε τίποτα ούτε για το Υπουργείο Παιδείας, ούτε για τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο. Έχουμε μια εμπεριστατωμένη έκθεση του Συνηγόρου του Πολίτη, πάρα πολλές σελίδες, η οποία επισημαίνει τα κενά, τις αδυναμίες, τις ελλείψεις, τις οργανωτικές και τις διαρθρωτικές του ΔΙΚΑΤΣΑ. Παράλληλα προβαίνει σε επισημάνσεις και προτάσεις. Εμείς τα στοιχεία στα οποία αναφερθήκαμε, από αυτήν την έκθεση τα αντλήσαμε. Ούτε περιπτώσιολογία ήταν, ούτε επιμέρους ζητήματα. Ήταν η ουσία του θέματος που θίγεται εδώ μέσα. Και πολύ φοβάμαι ότι η ουσία του θέματος δεν αντιμετωπίστηκε με το νομοσχέδιο. Αυτή εδώ η έκθεση θα μπορούσε να αποτελέσει άριστα τη βάση για μια τολμηρή και γενναία παρέμβαση στο ΔΙΚΑΤΣΑ.

Εμείς θεωρούμε ότι το ΔΙΚΑΤΣΑ είναι χρήσιμο για την ελληνική κοινωνία, είναι χρήσιμο για την ελληνική εκπαίδευση, το θέλουμε αλλά όχι έτσι όπως έχει καταντήσει. Θέλουμε ένα ΔΙΚΑΤΣΑ, το οποίο να ανταποκρίνεται με αποτελεσματικότητα και επάρκεια στην υψηλή του αποστολή. Και αυτή η υψηλή αποστολή δεν μπορεί σήμερα να υπάρξει και φοβάμαι ότι και ο νόμος που πρόσφατα ψηφίστηκε δεν επιλύει το πρόβλημα, γιατί δεν μπαίνει στην ουσία του ζητήματος, που είναι πως θα αλλάξει η φιλοσοφία της διαδικασίας αναγνώρισης των τίτλων. Γίνονται θετικά βήματα, αλλά είναι επιμέρους, δεν είναι στην ουσία του ζητήματος. Δεν αντιμετωπίζεται σε βάθος η οργανωτική και λειτουργική υποδομή η οποία ελλείπει.

Ο Συνήγορος του Πολίτη στην έκθεσή του κάνει συγκεκριμένες παρατηρήσεις στα ζητήματα αυτά, τα οποία δεν αντιμετωπίζονται με τον νόμο τον οποίο ψηφίσαμε στη Βουλή.

Για παράδειγμα, επισημαίνει ο Συνήγορος του Πολίτη ότι δεν υπάρχει τακτική σύγκληση των επιτροπών κρίσης λόγω της αδυναμίας προσέλευσης των τακτικών ή αναπληρωματικών μελών ΔΕΠ των ΑΕΙ. Πώς αντιμετωπίζεται αυτό το ζήτημα που είναι κρίσιμο για την ταχύτερη διεκπεραίωση των θεμάτων με το νόμο που ψηφίσαμε πριν από ένα μήνα; Δεν αντιμετωπίζεται. Πώς αντιμετωπίζεται το ζήτημα που επισημαίνει ο Συνήγορος του Πολίτη ότι υπάρχει μεγάλο χρονικό διάστημα για την καθαρογράφηση των πρακτικών και τη διεκπεραίωση της τελικής αλληλογραφίας με τους ενδιαφερόμενους πολίτες; Δεν αντιμετωπίζεται. Δεν αντιμετωπίζονται τα κριτήρια με βάση τα οποία γίνεται η αναγνώριση, -η ισοτιμία και η αντιστοίχιση των τίτ-

λων σπουδών. Παραμένουμε στα τυπικά κριτήρια. Δεν αντιμετωπίζονται τέτοια ουσιαστικά θέματα και βεβαίως δεν αντιμετωπίζεται και η σύγκρουση αρμοδιοτήτων μεταξύ του ΔΙΚΑΤΣΑ και του ΣΑΕΙΤΤΕ.

Γράφει ο Συνήγορος του Πολίτη ότι σε ό,τι αφορά το ΣΑΕΙΤΤΕ απαιτείται η σαφής κατοχύρωση του συμβουλίου ως οργάνου που σύμφωνα με τις επιταγές της οδηγίας 8948 είναι το μόνο αρμόδιο να προβεί στην επαγγελματική αναγνώριση τίτλων σπουδών τριτοβάθμιας εκπαίδευσης εκδιδομένων από ΑΕΙ κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προκειμένου η αναγνώριση αυτή να χρησιμοποιηθεί για την εξασφάλιση πρόσβασης στην αγορά εργασίας.

Δεν αντιμετωπίζονται αυτά τα ζητήματα, τα οποία είναι κρίσιμα για την περαιτέρω πορεία, αναβάθμιση και καλή λειτουργία του ΔΙΚΑΤΣΑ.

Νομίζω λοιπόν, κύριε Υπουργέ, ότι χρειάζεται, όπως είπα και ο κ. Κεφαλογιάννης, να το ξαναδούμε το θέμα όλοι μαζί. Έχουμε σήμερα την έκθεση του Συνηγόρου του Πολίτη. Μπορεί αυτή να αποτελέσει μια βάση για τολμηρή παρέμβαση.

Τέλος, θα ήθελα να αναφέρω δύο σημεία σε ό,τι αφορά το προσωπικό. Τα είκοσι πέντε άτομα προσωπικό, που είπα στην πρωτολογία μου, τα είπε ο κύριος Πρόεδρος του ΔΙΚΑΤΣΑ σε συνέντευξη που έδωσε στα «ΝΕΑ» στις 11 Ιουλίου. Είπε ότι «έχω είκοσι πέντε άτομα προσωπικό για είκοσι πέντε χιλιάδες αιτήσεις».

Αν ο κύριος Πρόεδρος του ΔΙΚΑΤΣΑ δεν γνωρίζει πόσους υπαλλήλους απασχολεί είναι πρόβλημα του προέδρου και δικό σας που τον έχετε ακόμα πρόεδρο.

Σε ό,τι αφορά τις οδοντιατρικές σπουδές που μπήκαν τα επτά μαθήματα το 1996, η κριτική μου δεν εστιάστηκε στο ότι κακώς μπήκαν, αλλά στον τρόπο που μπήκαν χωρίς να υπάρξει μια διαβάθμιση, μια μεταβατική περίοδος, όπως υπήρξε στο νομοσχέδιο το οποίο ψηφίστηκε πριν από λίγο. Δεν φέρατε εσείς απότομα από δύο μαθήματα στην ιατρική σχολή να δίνουν επτά; Είπατε δύο, τρία, τέσσερα, πέντε και ορθώς το είπατε. Γιατί δεν έγινε αυτό πριν από το 1996 και αιφνιδιάστηκαν έτσι οι φοιτητές των ιατρικών σχολών; Και βεβαίως μένει ανοικτό -μια και μιλάμε για τις οδοντιατρικές σχολές- ο χρόνος που απαιτείται για να κληθούν να δώσουν εξετάσεις που τον Απρίλιο του 2002 οι αρμόδιοι υπάλληλοι του ΔΙΚΑΤΣΑ είπαν ότι είναι δύο χρόνια, πάνε δηλαδή στο 2004 που είναι ένα τεράστιο χρονικό διάστημα.

Βεβαίως υπάρχει και το ζήτημα της πρακτικής άσκησης. Δεν μπορεί να φέρνει ο υποψήφιος ένα φίλο του, έναν γνωστό ή όποιον βρει τυχαία, για να κάνει πρακτική άσκηση. Η πρακτική άσκηση θα πρέπει να αποδεικνύεται μέσα στις πανεπιστημιακές σχολές που υπάρχουν. Δεν μπορεί να γίνεται μ' αυτόν τον τρόπο η πρακτική άσκηση και μετά να βγαίνουν στην αγορά και να λένε «έλα να σου βγάλω το δόντι»! Αυτά είναι πράγματα φαιδρά για τη σημερινή εποχή στην Ελλάδα!

Κύριε Υπουργέ, καταλήγοντας θα έλεγα ότι είμαστε πρόθυμοι να συνεργαστούμε, για να βελτιώσουμε το ΔΙΚΑΤΣΑ και να δώσουμε διέξοδο στους είκοσι πέντε ή τριάντα χιλιάδες νέους και ελληνικές οικογένειες που κάθε χρόνο στέκονται έξω από την πόρτα του ΔΙΚΑΤΣΑ περιμένοντας την αναγνώριση των πτυχίων, του κόπου και του μόχθου που κατέβαλαν στο εξωτερικό!

Νομίζω ότι έχουμε χρέος να τους σεβαστούμε και να «σκούψουμε» με ιδιαίτερη προσοχή και ευαισθησία πάνω σ' αυτό το ζήτημα και όλοι μαζί με συναινετικές διαδικασίες να μπορέσουμε να το επιλύσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Καλώς, κύριε Ταλιαδούρο.

Κύριε Βλάχο, έχετε το λόγο για τρία λεπτά, προκειμένου να δευτερολογήσετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, πραγματικά η πρόθεση της κατάθεσης επερώτησης από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας ήταν να συμβάλει στον εντοπισμό κάποιων προβλημάτων, όσον αφορά στην κακή λειτουργία του ΔΙΚΑΤΣΑ.

Βεβαίως, εσείς παραδεχθήκατε αρκετά πράγματα και είπατε ότι το ΔΙΚΑΤΣΑ πράγματι δεν λειτουργεί σωστά. Επιτρέψτε μου,

όμως, να πω ότι δεν συμμερίζομαι την αισιοδοξία σας ότι ένα χρόνο μετά τις νομοθετικές ρυθμίσεις όλα θα είναι καλά. Πιστεύω ότι μετά από ένα χρόνο δεν θα έχει αλλάξει ουσιαστικά τίποτα και θα ξανασυστητάμε τα ίδια με δική σας ευθύνη!

Εμείς δεν λέμε να καταργηθεί το ΔΙΚΑΤΣΑ! Κανείς δεν είπε κάτι τέτοιο! Δεν λέμε ότι δεν υπάρχουν πανεπιστήμια - απάτες που φέρνουν πτυχία εικονικά. Αναμφίβολα πρέπει να προστατέψουμε τα πραγματικά πτυχία. Βεβαίως πρέπει να αναλογιστείτε ποιος έχει την ευθύνη γι' αυτά τα πτυχία. Μήπως το Υπουργείο Παιδείας φέρει αυτήν την ευθύνη; Μήπως έχει την ευθύνη η πολιτεία, που αφήνει στο έλεος του κάθε πανεπιστημίου της κάθε χώρας τους νέους της Ελλάδας, ωθώντας τους να καταφεύγουν εκεί και να φέρνουν αυτά τα πλασματικά και εικονικά πτυχία που στο τέλος μάλιστα δεν αναγνωρίζονται;

Όλα αυτά, μάλιστα, τα υφίστανται οι νέοι, αφού έχουν χάσει κάποια χρόνια, αφού έχουν δαπανήσει κάποια χρήματα. Τελικά έρχονται στην πατρίδα τους και εμείς τους κλείνουμε για άλλη μία φορά την πόρτα σε μία μεγαλύτερη ηλικία απ' αυτήν που έφυγαν -γιατί στην δεκαοκτώ περίπου ετών και γυρίζουν περίπου είκοσι τεσσάρων χρόνων- και ουσιαστικά αναγκάζονται να προσγειωθούν στην ελληνική πραγματικότητα!

Δεν θα ήταν πολύ απλό κάποια πανεπιστήμια από την Ευρωπαϊκή Ένωση, από τις Ηνωμένες Πολιτείες, από την Αυστραλία, από τις αναπτυσσόμενες χώρες -για να το πω με μία λέξη- να αναγνωρίζονται με μία τυπική διαδικασία και το ΔΙΚΑΤΣΑ να παραπέμπει, βεβαίως ανάλογα με το γνωστικό αντικείμενο, σε κάποια πανεπιστήμια να ελέγχουν όλα εκείνα τα πτυχία, που προέρχονται από κάποιες άλλες χώρες στην κατηγορία που και εσείς είπατε και που πρέπει να τα προστατεύσουμε;

Τι μπορεί να προσφέρει το ΔΙΚΑΤΣΑ, όταν κάνει περίπου ένα χρόνο για να αναγνωρίσει ένα πτυχίο που έρχεται από την Αγγλία, τη Γαλλία ή τη Γερμανία; Εμείς, δηλαδή, έχουμε περισσότερες δυνατότητες να κρίνουμε αυτά τα πανεπιστήμια; Μήπως χάνουμε τον καιρό μας; Μήπως ταλαιπωρούμε άσκοπα και αναζητώντας το καλύτερο, χάνουμε το καλό;

Μιλήσατε, επίσης, για τη φοιτητική μετανάστευση και είπατε ότι έχει περιοριστεί. Θα συμφωνούσα με αυτό που είπε ο συνάδελφος, ο Μανώλης Κεφαλογιάννης, ότι δηλαδή ευημερούν οι αριθμοί. Νομίζω ότι πέρα από το ότι πολλοί φοιτητές δεν γράφονται σε πάρα πολλές σχολές, εάν δεν συνδεθούν κάποια στιγμή σχολές -όπως πολλά ΤΕΙ- με την παραγωγή, με την αναγνώριση του πτυχίου στην παραγωγική διαδικασία, τότε το πτυχίο τους θα είναι γράμμα κενό και δεν θα τους βοηθά σε καμία περίπτωση στην εξεύρεση εργασίας.

Νομίζω ότι και σε εσάς, όπως και σε όλους εμάς -δυστυχώς, έτσι είναι σήμερα οι συνθήκες- έρχονται πάρα πολλοί απόφοιτοι ψάχνοντας για δουλειά και, τελικά, το πτυχίο που απέκτησαν από κάποια σχολή δεν έχει καμία αξία. Τους παραπέμπουμε, μάλιστα, να βρουν κάποια δουλειά -ή βρίσκουν από μόνοι τους- ουσιαστικά ως απόφοιτοι λυκείου!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αυτό πρέπει να σας κάνει να ξανασκεφτείτε όλη αυτήν την τάση που υπάρχει σε κάθε χωριό και σε κάθε στάδιο να γεμίσει η Ελλάδα από σχολές, εκ των οποίων οι περισσότερες θα παρέχουν πτυχία που δεν έχουν καμία αξία.

Πραγματικά, εμείς επιμένουμε σ' αυτά που όλοι μας είπαμε και στην πρωτολογία μας, ότι δηλαδή υπάρχουν τεράστια προβλήματα. Εξάλλου δεν έχει νόημα να σας επαναλάβω αυτά που λέει ο Συνήγορος του Πολίτη, γιατί τα είπατε πολύ καλά ο κ. Κεφαλογιάννης.

Πιστεύω ότι μετά από αυτήν τη συζήτηση που έγινε σήμερα, που έγινε πολύ καλόπιστα και πρέπει να το καταλαβαίνετε και εσείς, θα πρέπει να πάρετε κάποια μέτρα, ή αν θέλετε, να θορυβηθείτε για το ότι κάτι κακό, κάτι στάσιμο υπάρχει σήμερα στο ΔΙΚΑΤΣΑ και να πάρετε πρωτοβουλίες.

Σ' αυτήν την κατεύθυνση, θα πρέπει να ξέρετε ότι εμείς σα Νέα Δημοκρατία θα συμπαρασταθούμε και θα επικροτήσουμε κάθε θετική σας πρωτοβουλία.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριοι συνάδελ-

φοι, θα ήθελα να σας ανακοινώσω ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» για τα 180 χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση, είκοσι επτά μαθητές και οκτώ συνοδοί του Ευρωπαϊκού Φοιτητικού Οργανισμού BEST του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Θα ήθελα να πω στους φοιτητές ότι στη σημερινή μας συνεδρίαση έχουμε κοινοβουλευτικό έλεγχο και βρίσκεται στην Αίθουσα ο Υπουργός, ο οποίος απαντά στην επερώτηση που έχουν καταθέσει οι Βουλευτές. Συγκεκριμένα σήμερα έχουμε επερώτηση προς τον Υπουργό Παιδείας για το Διαπανεπιστημιακό Κέντρο Αναγνώρισης Τίτλων Σπουδών Αλλοδαπής, με την ακροστιχίδα ΔΙΚΑΤΣΑ.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για δεκατρία λεπτά, για να δευτερολογήσετε.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, χαίρομαι ιδιαίτερα που είναι τα παιδιά του Πολυτεχνείου εδώ, γιατί υπάρχει μια έμπρακτη απάντηση στο θέμα που τίθεται για την ελληνική ανώτατη εκπαίδευση και δυστυχώς λυπάμαι που η Νέα Δημοκρατία δεν θέλει να συνειδητοποιήσει τις αλλαγές, που έχουν πραγματοποιηθεί και στην ποιότητα των ελληνικών ανωτάτων ιδρυμάτων.

Κύριε Κεφαλογιάννη, το Υπουργείο Παιδείας χρηματοδοτεί κάθε ελληνικό πανεπιστήμιο και κάθε ελληνικό ΤΕΙ, ώστε να μπορεί να προσφέρει στην αξιολόγηση της CRE, της Ένωσης Ευρωπαϊκών Πανεπιστημίων, δηλαδή, στην πιο έγκυρη αξιολόγηση που υπάρχει στην Ευρώπη.

Έχουν αξιολογηθεί ήδη εθελουσίως πολλά ελληνικά πανεπιστήμια και πολλά ελληνικά ΤΕΙ. Οι αξιολογήσεις, οι οποίες είναι στη διάθεσή σας, είναι στο Υπουργείο Παιδείας και δείχνουν -και μιλάω με ηρεμία και μέτρο- ότι, αν μη τι άλλο, στη μεγάλη πλειοψηφία των περιπτώσεων τα ελληνικά πανεπιστήμια αντιστοιχούν στα μέσα καλά ευρωπαϊκά πανεπιστήμια. Σε ορισμένα τμήματα, όμως, είναι στην πρώτη γραμμή του ευρωπαϊκού συναγωνισμού.

Για παράδειγμα, το Πολυτεχνείο της Αθήνας είναι ένα από τα καλύτερα ιδρύματα της Ευρώπης, όπως αποδεικνύει κιόλας η ανταγωνιστική υπεροχή, η οποία διαπιστώνεται κάθε φορά που το Πολυτεχνείο βρίσκεται σε προγράμματα ευρωπαϊκά σε ανταγωνιστική σχέση με περίφημα ιδρύματα και κερδίζει.

Άρα, τα παιδιά μας αυτήν τη στιγμή στην ελληνική ανώτατη εκπαίδευση, αυτά που μας παρακολουθούν σήμερα εδώ, δεν έχουν τίποτα να φοβηθούν και σε τίποτα να νιώθουν μειωμένοι σε σχέση με τους συναδέλφους τους στην Ευρώπη και συνήθως, όταν πάνε μετά να συνεχίσουν τις σπουδές τους, διαπιστώνουν ακόμη και στην Αμερική, ακόμη και στο MIT αν πάνε, τι γερή προίκα έχουν, επειδή έκαναν σπουδές στην Ελλάδα, στα ελληνικά ανώτατα ιδρύματα.

Δεν έχει απολύτως κανένα νόημα να μειώνουμε την αξία των ελληνικών ανωτάτων ιδρυμάτων, τα οποία είναι ιδρύματα υψηλού κύρους και είναι σε πολύ καλή σχέση συναγωνισμού στην Ευρώπη, αλλά και στις ΗΠΑ, όπου τα πτυχία, παραδείγματός χάρη του Πολυτεχνείου, έχουν υψηλότερη αναγνώριση. Θα ξέρετε ίσως ότι με αυτόν τον τρυφερό τρόπο που εννοούν εκεί, μας αποκαλούν στο MIT «ελληνική μαφία». Η ελληνική μαφία έχει τις ρίζες της στο Πολυτεχνείο, που τα παιδιά του είναι σήμερα εδώ.

Εσείς χάνετε που λέτε σ' αυτά τα παιδιά ότι είναι μείον, γιατί αυτά τα παιδιά ακουμπούν με δύναμη και αξιοπιστία στις σπουδές τους. Γι' αυτό χάνει η Νέα Δημοκρατία, γιατί μειώνει τα πάντα. Μειώνει τους Έλληνες πολίτες. Μειώνει όλη την προσπάθεια που γίνεται στη χώρα ως προσπάθεια γόνιμη και θετική, εξαιρεί μόνο το αρνητικό και προσπαθεί να οικοδομήσει πάνω στην άρνηση την πολιτική της πρακτική.

Έρχομαι στο θέμα που θέσατε εσείς, κύριε Ταλιαδούρο. Κατ' αρχάς θέλω να κάνω μια διόρθωση σε δικό μου λάθος. Το 1993 είχαμε σαράντα δύο χιλιάδες εισαγόμενους και έχουμε ογδόντα τρεις χιλιάδες πεντακόσιους το 2002, δηλαδή το 27% των παι-

δίων μας ήταν τότε στην ανώτατη εκπαίδευση, ενώ το 2002 είναι το 58%.

Ας δούμε το θέμα, που και αυτό απετέλεσε αντικείμενο κριτικής –δεν είμαι βέβαιος αν ήταν από τον κ. Ταλιαδούρο ή τον κ. Βλάχο- των χρηματοδοτήσεων. Ειπώθηκε ότι αυξάνουμε διαρκώς τα τμήματα της ανώτατης εκπαίδευσης, αλλά μειώνονται οι χρηματοδοτήσεις.

Πού το είδατε αυτό, κύριοι Βουλευτές; Πού το εντοπίσατε; Μιλώ με τα στοιχεία που μπορείτε να διασταυρώσετε απ' όλες τις μεριές. Η τακτική επιχορήγηση των πανεπιστημίων το 1993 για τις λειτουργικές τους δαπάνες ήταν 21,2 δισεκατομμύρια δραχμές. Το 2002 είναι 53,3 δισεκατομμύρια δραχμές, δηλαδή άνω του απλού διπλασιασμού. Για τα ΤΕΙ τα αντίστοιχα μεγέθη είναι τα εξής: Το 1993 ήταν 4,8 δισεκατομμύρια δραχμές. Το 2002 είναι 27,4 δισεκατομμύρια. Η χρηματοδότηση των πανεπιστημίων για δαπάνες κτιριακών υποδομών και εξοπλισμών το 1993 ήταν 27 δισεκατομμύρια δραχμές, ενώ το 2002 ανέρχεται στα 52,3 δισεκατομμύρια δραχμές. Ενώ στα ΤΕΙ το 1993 για κτιριακές υποδομές και εξοπλισμούς είχαν δοθεί 3 δισεκατομμύρια δραχμές, το 2002 είναι 19,6 δισεκατομμύρια δραχμές οι χρηματοδοτήσεις για κτιριακά και εξοπλισμό.

Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι έχουμε μια διαρκή βελτίωση, όχι μόνο των ποσοτικών δεικτών, αλλά των ποιοτικών δεικτών που υποκρύπτονται πίσω απ' αυτούς τους ποσοτικούς δείκτες. Αυτό σημαίνει πάρα πολύ απλά ότι στον πυρήνα του προβλήματος του ΔΙΚΑΤΣΑ που ήταν η μεγάλη φοιτητική μετανάστευση -επειδή ακριβώς ήταν πολύ λιγότερες οι προσφερόμενες θέσεις στην ελληνική ανώτατη εκπαίδευση από τη ζήτηση, από τα παιδιά που ήθελαν να σπουδάσουν- αυτό το θέμα έχει απαντηθεί. Άρα στις γενιές που έρχονται χρόνο με το χρόνο, θα είναι φθίνουσα η πορεία των πτυχιούχων παιδιών που θα προσέρχονται στο ΔΙΚΑΤΣΑ.

Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι στο ΔΙΚΑΤΣΑ δεν υπάρχουν προβλήματα. Υπάρχουν προβλήματα που τα αναγνωρίζουμε εμείς και είναι προβλήματα εξυπηρέτησης του πολίτη, διότι πράγματι και οκτώ και δέκα μήνες μπορεί κάποιος να καθυστερήσει, σε ορισμένες περιπτώσεις και παραπάνω, για να έχει απάντηση στην υπόθεσή του.

Αναγνωρίζοντας αυτές τις δυσχέρειες, πριν ένα ακριβώς μήνα ψηφίσαμε ένα νόμο που απαντά στα θέματα που θέσατε. Απαντά δηλαδή πριν απ' όλα στο θέμα του χρόνου, στο θέμα της επιτάχυνσης της εξυπηρέτησης. Απαντά με τρόπους, στους οποίους νομίζω ότι συμπέσαμε ότι είναι οι τρόποι που έπρεπε να ακολουθηθούν και εν πάση περιπτώσει, είναι οι τρόποι που υπέδειξε και ο Συνήγορος του Πολίτη στην έκθεσή του. Οι τρόποι αυτοί είναι η ομαδοποίηση, η τυποποίηση και η άμεση λύση αυτών των προβλημάτων, μέσω της αυτοματικής διαδικασίας αναγνώρισης των τίτλων, όταν ομαδοποιούνται και κατηγοριοποιούνται σε ενιαία βάση.

Το δεύτερο θέμα είναι η οργανωτική ανασύνταξη του ΔΙΚΑΤΣΑ. Και επισημαίνω, γιατί θέλω να είμαι σαφής, ότι το ΔΙΚΑΤΣΑ πρέπει να παραμείνει για να διαφυλάσσει την αξία των σπουδών των παιδιών είτε πραγματοποιούνται έξω είτε εδώ. Σε ορισμένες περιπτώσεις πρέπει να παραμείνει, διότι πρέπει να διαφυλάσσεται η πραγματική ισοτιμία των σπουδών.

Δεν υπάρχει περίπτωση -και χαίρομαι γιατί στη συζήτηση τη Βουλή, θυμάμαι πάρα πολύ καλά ότι και ο κ. Καλός το είχε αναγνωρίσει και υπάρχει σύμπτωση απόψεων- να υπάρξει αυτόματη αναγνώριση των τίτλων παιδαγωγικών σπουδών που προσκομίζονται από τη Βουλγαρία ή άλλες χώρες, παρά μόνο αν ακολουθηθεί η υπόδειξη του ΔΙΚΑΤΣΑ για την κάλυψη μεγάλου αριθμού μαθημάτων που αντιστοιχούν στην ελληνική γλώσσα, στην ελληνική ιστορία. Διότι δεν μπορούμε να αναγνωρίσουμε ως παιδαγωγό και να επιτρέψουμε την είσοδό του στο ελληνικό σχολείο, έναν άνθρωπο που δεν έχει στοιχειώδη οικειότητα με τις ανάγκες μιας ελληνικής παιδείας, όπως προσδιορίζει και ο σεβασμός μας στην παράδοση και κυρίως μια δυναμική σχέση με την ελληνική μας ταυτότητα στο μέλλον, μέσα στην ευρωπαϊκή πολυπολιτισμικότητα.

Άρα το ΔΙΚΑΤΣΑ θα υπάρχει για να διασφαλίζει και το επίπεδο σπουδών που προσκομίζεται από το εξωτερικό, να μην περι-

βάλλεται πολλές φορές από καχυποψίες, να μη περιβάλλεται από την εφιαλτική αίσθηση ότι ο προσκομίζων έναν τίτλο σπουδών, δεν έχει τη δυνατότητα να υπηρετήσει τα αντικείμενα τα οποία υποτίθεται ότι έχει σπουδάσει κατά ορισμένους.

Ενώ τώρα ο άνθρωπος, που παίρνει μέσω των διαδικασιών του ΔΙΚΑΤΣΑ την ισοτιμία του τίτλου της ιατρικής, έρχεται και κατοχυρώνει τον κόπο και την προσπάθειά του, στις ανατολικές χώρες ή στην Αμερική, να σπουδάσει ιατρική. Ταυτοχρόνως διασφαλίζεται για τους ίδιους τους πολίτες η ισοτιμία και η αντιστοιχία των πτυχίων τους, όπου χρειάζεται.

Δεν καταλαβαίνω, κύριε Ταλιαδούρο, ειλικρινά -γιατί πιστεύω απόλυτα ότι όλη η συζήτηση γίνεται σε καλόπιστο πνεύμα- γιατί επιμένετε και με τη δευτερολογία σας σε αυτήν την κρίσιμη σύγκυση μεταξύ της ακαδημαϊκής αναγνώρισης του τίτλου, τον οποίο πραγματοποιεί το ΔΙΚΑΤΣΑ, και της επαγγελματικής αναγνώρισης, που πραγματοποιεί το Συμβούλιο της οδηγίας του 8948.

Πιστέψτε με -και το εννοώ- ότι είναι δύο ριζικά διαφορετικά πράγματα και δεν συγχέεται το ένα με το άλλο. Επαναλαμβάνω, για να μην βρεθούμε στη Βουλή χωρίς λόγο να αλληλοελεγχόμαστε, ότι η φερόμενη ως όντως υπάρχουσα δυσφορία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής δεν αναφέρεται κατά το σκέλος της εφαρμογής από φορείς, όπως είναι π.χ. η άρνηση του ΤΕΕ να εγγράψει τους αναγνωρίζοντες μεν επαγγελματική επάρκεια μέσω της Επιτροπής, αλλά μη δυναμένους να εγγραφούν μετά στο επαγγελματικό τους επιμελητήριο.

Θα ήθελα καταλήγοντας να τονίσω ότι η πίστωση χρόνου, που ζητάμε για τη βελτίωση των ρυθμών του ΔΙΚΑΤΣΑ, δεν είναι πάρα πολύ μεγάλη. Πιστεύουμε ότι από το Σεπτέμβριο που θα αρχίσει πια η ομαδοποίηση και η τυποποίηση θα αρχίσει να υπάρχει μία ανακούφιση της τάξεως του 30% ή 40% στον Έλληνα πολίτη, που προσφεύγει στο ΔΙΚΑΤΣΑ. Με τη δημιουργία του Οργανισμού και την πρόσληψη νέου προσωπικού θα υπάρξει μία ακόμα μεγαλύτερη βελτίωση των λειτουργιών, έτσι ώστε σύντομα να βελτιωθεί αυτή η πράγματι δυσμενής συνθήκη λειτουργίας του ΔΙΚΑΤΣΑ, λειτουργίας ανθρώπων -επαναλαμβάνω- ανδιωτελών, αδιάβλητων και αφοσιωμένων στο σκοπό τους, όπως είναι όλοι οι πανεπιστημιακοί που αποστέλνουν το διοικητικό συμβούλιο του ΔΙΚΑΤΣΑ. Ο ίδιος ο Συνήγορος του Πολίτη αναγνωρίζει ότι δεν αμείβονται γι' αυτή τους την προσπάθεια, αλλά καταβάλλουν ένα υστέρημα κόπου και επιστημονικής ευθύνης.

Θα έχουμε λοιπόν αισθητή βελτίωση, έτσι ώστε να μη χρειαστεί να λάβουμε άλλα μέτρα, διότι επαναλαμβάνω και τονίζω ότι δεν πρόκειται να γίνει δεκτή η θέση, που δεν εξεφράσθη από τη Νέα Δημοκρατία, αλλά γνωρίζετε όλοι ότι έχει εκφραστεί πολλές φορές, να επανέλθει δηλαδή ο έλεγχος των πιστοποιητικών στα Πανεπιστήμια, διότι θυμίζω ότι τα ίδια τα Πανεπιστήμια ζήτησαν τη δημιουργία του ΔΙΚΑΤΣΑ λόγω της απέραντης σύγκυσης και των απέραντων διχογνωμιών, που είχαν παρατηρηθεί στα κριτήρια αναγνώρισης των τίτλων.

Άρα θεωρώ ότι το θέμα του ΔΙΚΑΤΣΑ με τον μόλις προ μηνός ψηφισθέντα νόμο αντιμετωπίζεται θετικά, γόνιμα και θα έχουμε πολύ καλύτερη εξέλιξη στη λειτουργία του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ορίστε, κύριε Κεφαλογιάννη, έχετε οκτώ λεπτά, για να δευτερολογήσετε.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, χρειάζομαι πολύ λιγότερο από οκτώ λεπτά.

Κύριε Υπουργέ, δεν κατάλαβα, γιατί πήρατε το λόγο, για να δευτερολογήσετε.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Γιατί έπρεπε να απαντήσω στις επίμονες τοποθετήσεις που έγιναν.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Πραγματικά, εκτός από την τελευταία αποστροφή της ομιλίας σας, που μας είπατε ότι δεν θα λάβετε άλλα μέτρα, όλα τα υπόλοιπα δεκατρία λεπτά, που μιλήσατε, δεν κατάλαβα, γιατί πήρατε το λόγο.

Έμεινε βέβαια ότι δεν θα κάνετε τίποτε άλλο. Εμείς ανησυχούμε και δεν ανησυχούμε μόνο εμείς, αλλά σας είπα και προηγουμένως, ότι ανησυχεί ο Συνήγορος του Πολίτη, ανησυχούν

είκοσι χιλιάδες -φέτος μόνο- ελληνικές οικογένειες, ανησυχεί η ελληνική κοινωνία και ανησυχούν και οι συνάδελφοι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ.

Είναι προς έπαινο, για να απαντήσω στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που θέτουν τα θέματα, έστω και μέσα στα όργανα του Κόμματός τους, έστω και αν δεν μπορούν να έρθουν στο Εθνικό Κοινοβούλιο να σας πουν αυτά που σας λέμε εμείς. Υπάρχει πρόβλημα, κύριε Υπουργέ. Πρέπει να το καταλάβετε. Αν πήρατε το λόγο μόνο και μόνο για να παραποιήσετε τις θέσεις της Νέας Δημοκρατίας, εμείς οφείλουμε να σας τις ξαναπούμε. Δεν είπαμε ποτέ να καταργηθεί το ΔΙΚΑΤΣΑ. Δεν είπαμε ποτέ η αξιολόγηση να γυρίσει στα πανεπιστήμια, όπως ήταν πριν από το 1997. Τι σας λέμε; Είκοσι πέντε ή τριάντα πέντε κατά τα δικά σας στοιχεία -συνενοηθείτε επιτέλους με τον Πρόεδρο του ΔΙΚΑΤΣΑ που εσείς διορίζετε και από ό,τι πληροφορούμαι είναι και κομματικός, πολιτικός σας φίλος, για το πόσα άτομα είναι και όταν λέω δικός σας εννοώ του κυβερνώντος Κόμματος- δεν μπορούν να εξετάσουν είκοσι χιλιάδες αιτήσεις. Θα είμαστε ακριβώς στον ίδιο παρανομαστή. Εμείς τι σας είπαμε; Σας είπαμε και σας έχουμε προτείνει να υπάρχει συνολική αναθεώρηση του θεσμικού πλαισίου λειτουργίας του ΔΙΚΑΤΣΑ και σε νομοθετικό πλαίσιο και στα όργανα και στη διαδικασία αναγνώρισης των τίτλων. Δεν σας το λέμε μόνο εμείς, σας το λέει και ο Συνήγορος του Πολίτη. Οι μισές σελίδες της έκθεσης αναφέρονται σε προτάσεις και όχι σε κριτική. Σας το είπε ο κ. Ταλιαδούρος που είναι ο πρώτος επερωτών της Νέας Δημοκρατίας. Αυτό πρέπει να πάρετε σαν μπούσουλα και να ξεκινήσετε ένα διάλογο. Είμαστε στη διάθεσή σας. Εσείς αρνείσθε. Ξέρετε τι μου θυμίζετε; Μου δίνετε την εντύπωση ότι ακολουθείτε την πολιτική της στρουθοκαμήλου. Βάζετε το κεφάλι σας μέσα στην άμμο. Δεν θέλετε να δείτε τα πραγματικά προβλήματα. Του χρόνου θα έχουμε πάλι τα ίδια θέματα να συζητούμε.

Τώρα θα μπω και στις γενικότερες παρατηρήσεις. Δεν ξέρω αν είναι ακόμη εδώ οι φοιτητές του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): 'Όχι, έχουν φύγει.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Υπουργέ, γνωρίζετε ότι μια πολλά χρόνια υπήρχαν σχολές που αναγνωρίζονταν στο Εξωτερικό, μεταξύ των οποίων και το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, η Νομική Σχολή, η Ιατρική και άλλες. Όταν πήγαινα να κάνω ένα μεταπτυχιακό, αναγνωριζόταν το πτυχίο του Πανεπιστημίου της Ελλάδας σαν master. Και ξεκινούσαν αμέσως να κάνουν Μ.ΡΗ και διδακτορικά. Αυτό εγώ το έζησα στα πανεπιστήμια του Εξωτερικού. Σπούδασα στην Αγγλία. Έχω κάνει δύο μεταπτυχιακά σε Βρετανικά Πανεπιστήμια. Είχαν φοιτητές, συμφοιτητές μου από σχολές της Ελλάδας τους οποίους διακεκριμένα πανεπιστήμια του Εξωτερικού που είναι στα δέκα πρώτα της κάθε χώρας, ή στα εκατό πρώτα όλου του κόσμου, δεχόντουσαν φοιτητές Έλληνες να κάνουν αμέσως διδακτορικό. Δεν ξέρω πότε τελειώσατε το γυμνάσιο, εγώ το τελείωσα γύρω στο 1978, αλλά τότε μας δίδασκαν ολοκληρώματα και διαφορετικές εξισώσεις. Και πήγαιναν οι συμμαθητές μου στο Εξωτερικό για να κάνουν τα G.C.E. να μπουν στα πανεπιστήμια και πήγαιναν στο πρώτο έτος του Πανεπιστημίου και στα Polytechnics και είχαν κάνει περισσότερη ύλη από αυτή που διδασκόταν στην Αγγλία, στη Γαλλία και στη Γερμανία. Εσείς ξέρετε τι έχετε καταφέρει είκοσι χρόνια τώρα με την πολιτική που ακολουθεί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην Παιδεία; Την εξίσωση προς τα κάτω. Ακόμη και το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο που ήταν μια πρότυπη Σχολή με τεράστια παράδοση. Είναι το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο της δεκαετίας του 1970 και του 1980;

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Καλύτερο είναι.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Είναι καλύτερο σήμερα;

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): 'Ετσι λένε οι Ευρωπαίοι.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Γιατί δεν ρωτάτε τον Πρύτανη και τους καθηγητές, οι οποίοι μας τα λένε κατ' ιδίαν; Γιατί δεν ρωτάτε; Γιατί δεν ρωτάτε το Πανεπιστήμιο της Κρήτης που ήρθαν οι καθηγητές από τα μεγαλύτερα πανεπιστήμια του

κόσμου και φεύγουν; Και στις ιατρικές σχολές και στο Πολυτεχνείο στα Χανιά και στις άλλες σχολές. Δεν τα ξέρετε αυτά; Δεν ξέρετε ότι παραιτούνται και φεύγουν; Δηλαδή τι θα κάνουμε τώρα, θα κοροϊδεύαμε μεταξύ μας; Εδώ είπαμε ότι η Παιδεία είναι η ατμομηχανή και της οικονομίας και της κοινωνίας. Σας έχουμε καταθέσει δύο προτάσεις νόμου να βγάλουμε την παιδεία έξω από την πολιτική αντιπαράθεση, να υπάρχει μόνιμος Υφυπουργός Παιδείας, να κάνουμε μία εθνική στρατηγική για είκοσι χρόνια για την Παιδεία. Τι θέλετε να μας πείτε δηλαδή; 'Ότι είσατε ευτυχής που από το 1996 έχετε τρεις διαφορετικούς υπουργούς Παιδείας, τον κ. Παπανδρέου, τον κ. Αρσένη και εσάς που ο ένας ξηλώνει την πολιτική του άλλου; 'Ότι έχετε φέρει πέντε νομοσχέδια, τα οποία αλληλοαναιρούν τις διατάξεις τους;

Όλοι επαινούν την εποχή του μεσοπολέμου και τις μεταρρυθμίσεις του Βενιζέλου. Ξέρετε πότε θα μείνετε στην ιστορία, κύριε Ευθυμίου, και εσείς και η Κυβέρνησή σας; Όταν οι νόμοι σας, όπως ο νόμος για τον πολιτισμό του Βενιζέλου που είναι του 1932, για τις ανώνυμες εταιρείες που είναι του 1920, για την αγροτική μεταρρύθμιση που είναι ή του 1911 ή του 1914, δεν θυμάμαι ακριβώς τώρα, μείνουν για είκοσι, τριάντα, πενήντα, εβδομήντα χρόνια. Με εσάς γίνεται το εξής; Δεν προλαβαίνει να φύγει ένας Υπουργός από τη θέση και έρχεται ο άλλος και τα ξηλώνει. Αυτή είναι η πολιτική για την παιδεία; Αντί να σκύβουμε το κεφάλι βγάζουμε και γλώσσα; Αντί να συνενοηθούμε, αντί να συνεργαστούμε, αντί να βάλουμε μια μακρόχρονη πολιτική ερχόμαστε και έτσι με ένα -θα μου επιτρέψετε την έκφραση, δεν είναι δόκιμη- «εξυπνακίστικο» τρόπο να παραποιούμε τις θέσεις της Αντιπολίτευσης; 'Ετσι θα επιβιώσετε;

Σας δίνουμε χέρι βοηθείας. Έρχεσθε με χρονική υστέρηση σαν παράταξη στις θέσεις της Νέας Δημοκρατίας. Το κάνετε σε όλα τα θέματα. Στα θέματα της δημοκρατίας, των θεσμών, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της οικονομίας. Σας το λέμε και για την παιδεία. Μόνοι σας δεν κάνετε την αυτοκριτική σας στα ΚΤΕ σας; Δεν είδατε πού οδήγησε η κατάργηση των αρχαίων; Εγώ ήμουν σε πρακτικό τμήμα, δεν ήθελα καθόλου τα αρχαία αλλά γνωρίζουμε όλοι ότι αλλοιώθηκε η γλώσσα στην Ελλάδα διότι καταργήθηκαν σπουδές κλασικές που εσείς έχετε σπουδάσει και έχετε γνώση. Και απ' ό,τι βλέπαμε και από τα δημοσιεύματά σας τόσα χρόνια που σας διαβάζαμε στις εφημερίδες είσατε και καλός γνώστης αυτών των θεμάτων, άριστος. Γι' αυτό υπερηφανεύεστε;

Το θέμα του ΔΙΚΑΤΣΑ λοιπόν είναι ένα μεγάλο θέμα, ας πάμε βήμα προς βήμα. Ας προσεγγίσουμε μεταξύ μας. Δεν έχουμε να χωρίσουμε τίποτα στα θέματα της παιδείας. Μία ολιγωρία υπάρχει, υπάρχει αυτός ο «ωχαδερφισμός», υπάρχει αυτή αν θέλετε η πολιτική της συνεχούς υποβάθμισης της δημόσιας διοίκησης που αγγίζει και το ΔΙΚΑΤΣΑ. Γι' αυτό σας κάναμε την επερώτησή.

Εμείς πιστεύουμε ότι χρειάζεται άμεση νομοθετική πρωτοβουλία, σας τείνουμε χέρι βοηθείας, πιάστε το και ελάτε να λύσουμε αυτό το θέμα για να μην το κουβεντιάσουμε και του χρόνου.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Είναι σαφές κύριε Πρόεδρε, ότι η συζήτηση επαναλαμβάνεται σταθερά για έναν απλό λόγο ότι οι κύριες αιτίες της Νέας Δημοκρατίας και ο κορμός των παρατηρήσεων του Συνηγόρου του Πολίτη, είναι αυτά που αντιμετωπίσαμε προ μηνός με τη νομοθεσία για το ΔΙΚΑΤΣΑ, δηλαδή οι σωστές παρατηρήσεις ότι ο όγκος της δουλειάς, το μικρό μέγεθος προσωπικού του ΔΙΚΑΤΣΑ και η μεθοδολογία που ακολουθήθηκε δεν ήταν ο προσφορότερος τρόπος για την πραγματοποίηση του έργου του και την εξυπηρέτηση του Έλληνα πολίτη. Αυτά λοιπόν οδήγησαν το Υπουργείο Παιδείας προ μηνός στη νομοθεσία που αντιμετωπίζει αυτά ακριβώς τα ζητήματα.

Άρα από ένα σημείο και πέρα και ο αντιπολιτευτικός λόγος της Νέας Δημοκρατίας καθίσταται βαθιά άγονος διότι επαναλαμβάνει τον εαυτό του και δεν έχει κανένα νόημα να σφυρη-

λατείνεται μία εικόνα γι' αυτό που πρέπει να γίνει ενώ αυτό έχει γίνει μόλις προ μηνός. Πιστεύουμε ακράδαντα με την εφαρμογή του νόμου το ΔΙΚΑΤΣΑ θα βελτιωθεί και δεν θα διστάσουμε κύριε Κεφαλογιάννη –και απορώ πώς έχετε εξαγάγει αυτό το συμπέρασμα- εάν τυχόν παρουσιαστεί μια ανάγκη πρόσθετων μέτρων να τα λάβουμε. Αλίμονο, δεν είμαστε δογματικοί ούτε πιστεύουμε ότι η αλήθεια έχει έναν και μοναδικό κτήτορα ή κύριο. Γι' αυτό κατ' αντίθεση με σας που είστε τόσο βέβαιος για τις αλήθειες σας εγώ λέω ότι αν αποδειχτεί ότι χρειάζονται πρόσθετα μέτρα δεν θα διστάσουμε να τα λάβουμε.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Είναι και αυτό κάτι θετικό που βγήκε από τη σημερινή συζήτηση.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρη - σκευμάτων): Βεβαίως.

Τώρα επί της πολιτικής ουσίας ένα απλό σχόλιο, κύριε Κεφαλογιάννη. Σας διαφεύγει πλήρως –όχι προσωπικά αλλά στην παράταξή σας- γιατί αυτή είναι και η έννοια της συντήρησης, η έννοια της συντηρητικής παράταξης εκεί υλοποιείται, εκεί πιστοποιείται, ότι κατ' αντίθεση με τις εποχές που αναφέρατε, που ένας νομοθέτης ήταν βαθιά περήφανος αν το έργο του παρέμενε πάρα πολύ καιρό, οι αλλαγές και οι ραγδαίες εξελίξεις της εποχής μας έχουν καταλήξει στο εξής. Και δε λέω φράση δική μου, λέω της κας Ρέντινγκ.

Η κα Ρέντινγκ μονίμως στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή χτυπάει το καμπανάκι λέγοντας ότι σήμερα, που κάθε πέντε χρόνια απαξιώνεται μια γενιά τεχνολογίας, πρέπει να έχουμε μια γενική μεταρρυθμιστική προσαρμογή στην εκπαίδευση. Δεν πρέπει να θεωρούμε τίποτε δεδομένο και πρέπει να εισάγουμε διαρκώς δυναμικά συστήματα, που θα περιέχουν μέσα τους αυτές τις αλλαγές. Η προηγούμενη Δανέζα Υπουργός Παιδείας είχε πει: «Μη ρωτάτε τι σημαίνει μεταρρύθμιση στην παιδεία. Εμείς στη Δανία ξέρουμε ότι τα επόμενα τριάντα χρόνια θα είναι χρόνια διαρκούς και σταθερής μεταρρύθμισης».

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Άλλο θέμα είναι αυτό. Δεν μιλάνε για αλλαγές νομοθετικού πλαισίου.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρη - σκευμάτων): Επομένως, μην έχετε αυτήν τη συντηρητική νοοτροπία ότι θα δεσμεύσετε τα πράγματα, ότι θα τα «καλουπώσετε» σε ένα και μόνο σενάριο, που θα είναι το δικό σας. Ανοίξτε και εσείς λίγο το μυαλό σας στην αναγκαία διαρκή μεταρρυθμι-

στική λογική, που χρειάζονται και η χώρα και η παιδεία και που το ΠΑΣΟΚ την υπηρετεί με συνέπεια. Αυτό το αναγνωρίζει ο ελληνικός λαός, κύριε Κεφαλογιάννη, στις αλληπάλληλες εκλογικές αναμετρήσεις.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ρωτήστε τον κ. Αρσένη ή πάρτε τα Πρακτικά να διαβάσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση της με αριθμό 3/2/11-7-2002 επίκαιρης επερώτησης Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας, σχετικά με το θεσμικό πλαίσιο και την οργανωτική δομή του ΔΙΚΑΤΣΑ, προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων .

Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων: «Μεταφορά Συντελεστή Δόμησης και ρυθμίσεις άλλων θεμάτων αρμοδιότητας του Υπουργείου Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων».

Επίσης, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι:

1. Οι Υπουργοί Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Υγείας και Πρόνοιας, κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Σύσταση λογαριασμού Αγροτικής Εστίας και άλλες διατάξεις».

2. Οι Υπουργοί Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Ανάπτυξης, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Υγείας και Πρόνοιας, Γεωργίας, Πολιτισμού, Εμπορικής Ναυτιλίας και Μεταφορών και Επικοινωνιών, κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Αποκρατικοποίηση επιχειρήσεων του δημοσίου και άλλες διατάξεις».

Παραπέμπονται στις αρμόδιες Διαρκείς Επιτροπές.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 13.38', λύεται η συνεδρίαση για τις 23 Ιουλίου 2002, ημέρα Τρίτη και ώρα 18.30', με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που θα διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ